הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על
המזבח סביב ויקח את החלב ואת האליה ואת כל
החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין (נסל המצות
אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם
שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק
הימין ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף
אתם תנופה לפני יהוה ויקח משה אתם מעל כפיהם
ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח
אשה ליהוה הוא ויקח משה את החזה וינפ תנופה
לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר
צוה יהוה את משה ויקח משה משח[מ]שרח
ומן הדם אשר על המזבח ויז אהרן על בגדיו ועל
בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את
בגדיו ואת בני בניו אתו ויאמר משה אל אהרן ואל בניו
בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו
ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר
אהרן ובניו יאכלהו והנותר בבשר ובלחם באש
תשרפו ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים
עד יום מלאת ימי מלאים כי שבעת ימים ימלא את
ידכם כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר
עליכם ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת
ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן
צויתי ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה
יהוה ביד משה ויהי ביום השמיני קרא
משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל אהרן
קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם
והקרב לפני יהוה ואל בני ישראל תדבר לאמר
קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה
תמימם לעלה ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה
ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם
ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו
כל העדה ויעמדו לפני יהוה ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה ויאמר
משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך
ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן
העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה ויקרב אהרן אל
המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו ויקרבו בני
אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ואת החלב
ואת הכליה ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר
המזבחה כאשר צוה יהוה את משה ואת הבשר
ואת העור שרף באש מחוץ למחנה וישחט את
העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם וזרקהו על
המזבח סביב ואת העלה המציאו אליו לנתחיה

ואת הראש ויקטר על המזבח וירחץ את הקרב ואת
הכרעים ויקטר על העלה המזבחה ויקרב את קרבן
העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו
ויחטאהו כראשון ויקרב את העלה ויעשה כמשפט
ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח
מלבד עלת הבקר וישחט את השור ואת האיל זבח
השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו
ויזרקהו על המזבח סביב ואת החלבים מן השור ומן
האיל האליה והמכסה והכליות ויתרת הכבד וישימו
את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה
ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה
כאשר צוה משה וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם
וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים ויבא משה
ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא
כבוד יהוה אל כל העם ותצא אש מלפני יהוה ותאכל
על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו
ויפלו על פניהם ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש
מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו
לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם ותצא אש
מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה ויאמר משה
אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש
ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן ויקרא משה אל
מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם
קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה
ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר
משה ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו
ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את
השרפה אשר שרף יהוה ומפתח אהל מועד לא תצאו
פן תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר
משה
וידבר יהוה אל אהרן לאמר יין ושכר אל תשת אתה
ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת
עולם לדרתיכם ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין
הטמא ובין הטהור ולהורת את בני ישראל את כל
החקים אשר דבר יהוה אלהם ביד משה

וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלה
מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא ואכלתם
אתה במקום קדוש כי חקך וחק בנך הוא מאשי יהוה
כי כן צויתי ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו
במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך
נתנו מזבחי שלמי בני ישראל שוק התרומה וחזה
התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני

יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה
יהוה ואת שעיר העזים חטאתו דרש
דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר
בני אהרן הנותרים לאמר מדוע לא אכלתם את
החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא
ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם
לפני יהוה הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה
אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי וידבר
אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם
ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה
ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה וישמע
משה ויטב בעיניו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם
דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר
תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ כל מפרסת
פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה
אתה תאכלו אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה
וממפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא
ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם ואת השפן
כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא
לכם ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה
לא הפריסה טמאה הוא לכם ואת החזיר כי
מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה
לא יגר טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם
לא תגעו טמאים הם לכם את זה תאכלו מכל אשר
במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים
ובנחלים אתם תאכלו וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל
נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם ושקץ יהיו
לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו כל
אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא
לכם ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ
הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה ואת
הדאה ואת האיה למינה את כל ערב למינו ואת
בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת נץ
למינהו ואת כוס ואת השלך ואת ינשוף ואת
התנשמת ואת הקאת ואת הרחם ואת החסידה
האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף כל
שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם אך
את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע
אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ
את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם
למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו וכל
שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם
ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד

הערב וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו
וטמא עד הערב לכל הבהמה אשר הוא
מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת
ונרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל
הנגע בהם יטמא וכל הולך על כפיו בכל
החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם
כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב והנשא
את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב
טמאים המה לכם וזה
לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ
החלד והעכבר והצב למינהו והאנקה
והכח והלטאה והחמט והתנשמת
אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע
בהם במתם יטמא עד הערב וכל אשר
יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ
או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה
מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב
וטהר וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל
תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו
מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו
מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל
כלי יטמא וכל אשר יפל מנבלתם עליו
יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם
וטמאים יהיו לכם אך מעין ובור מקוה
מים יהיה טהור ונגעו בנבלתם יטמא
וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר
יזרע טהור הוא וכי יתן מים על זרע ונפל
מנבלתם עליו טמא הוא לכם
וכי ימות מן הבהמה אשר הוא לכם
לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב והאכל
מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא
את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב
על הארץ שקץ הוא לא יאכל כל הולך
על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה
רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ
לא תאכלום כי שקץ הם אל תשקצו את
נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו
בהם ונטמתם בם כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש
אנכי ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ
הרמש על הארץ כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
והייתם קדשים כי קדוש אני זאת תורת
הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת
במים ולכל נפש השרצת על הארץ

להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה
הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה
זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה
תטמא וביום השמיני ימול בשר ערלתו
ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי
טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש
לא תבא עד מלאת ימי טהרה ואם נקבה
תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום
וששת ימים תשב על דמי טהרה ובמלאת
ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו
לעלה ובן יונה או תור לחטאת אל פתח
אהל מועד אל הכהן והקריבו לפני יהוה
וכפר עליה וטהרה ממקר דמיה זאת
תורת הילדת לזכר או לנקבה ואם לא
תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או
שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת
או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת
והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו
הכהנים וראה הכהן את הנגע בעור הבשר
ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק
מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן
וטמא אתו ואם בהרת לבנה הוא בעור
בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה
לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת
ימים וראהו הכהן ביום השביעי והנה
הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור
והסגירו הכהן שבעת ימים שנית וראה
הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה
הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן
מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר ואם פשה
תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל
הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן
וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור
וטמאו הכהן צרעת הוא
נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל
הכהן וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור
והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי
בשאת צרעת נושנת הוא בעור בשרו
וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא ואם

פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת
את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל
מראה עיני הכהן וראה הכהן והנה כסתה
הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו
הפך לבן טהור הוא ביום הראות בו בשר
חי יטמא וראה הכהן את הבשר החי וטמא
הבשר החי טמא הוא צרעת הוא או כי ישוב
הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן וראהו
הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את
הנגע טהור הוא
ובשר כי יהיה בו בעורו שחין ונרפא והיה
במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה
אדמדמת ונראה אל הכהן וראה הכהן והנה
מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו
הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרחה ואם
יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה
איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן
שבעת ימים ואם פשה תפשה בעור וטמא
הכהן אתו נגע הוא ואם תחתיה תעמד הבהרת
לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן
או בשרו כי יהיה בעורו
מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת
לבנה אדמדמת או לבנה וראה אתה הכהן
והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה
עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרחה
וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא ואם יראנה
הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה
איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן
שבעת ימים וראהו הכהן ביום השביעי
אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע
צרעת הוא ואם תחתיה תעמד הבהרת לא
פשתה בעור והוא בהה שאת המכוה הוא
וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא

ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן
וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק
מן העור ובו שער צהב רק וטמא אתו הכהן
נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא וכי יראה
הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן
העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את
נגע הנתק שבעת ימים וראה הכהן את הנגע
ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה
בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן
העור והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר
הכהן את הנתק שבעת ימים שנית וראה

ימים לטהרתו וכפר בנדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר
וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא
לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן ועשה
אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן
לפני יהוה מזוב ואיש כי תצא ממנו
שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב
וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים
וטמא עד הערב ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת
זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב
ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים
תהיה בנדתה וכל הנגעה בה תטמא עד הערב וכל אשר
תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא
וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב ואם על המשכב הוא
או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא
עד הערב ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה
עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב
עליו יטמא ואשה כי יזוב זוב דמה ימים
רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב
טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא כל המשכב אשר
תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל
הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה וכל
הנגעם יטמאו וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר
תטהר וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה
והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד ועשה
הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה
הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה והזרתם את בני ישראל
מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני
אשר בתוכם זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת
זרע לטמאה בה ודוה בנדתה וזב את זובו לזכר
ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה
וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם
לפני יהוה וימתו ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן
אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל
פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה
על הכפרת כואת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר
לחטאת ואיל לעלה יקרב קדש ילבש ומכנסי בד
יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף
בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם ומאת עדת
בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד
לעלה והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו
ובעד ביתו ולקח את שני השעירים והעמיד אתם
לפני יהוה פתח אהל מועד ונתן אהרן על
שני השעירם גרלות גורל אחד ליהוה
וגורל אחד לעזאזל והקריב אהרן את
השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה
ועשהו חטאת והשעיר אשר עלה עליו
הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר
עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר
החטאת אשר לו ולקח מלא המרחת
גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא
חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית
לפרכת ונתן את הקטרת על האש לפני
יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר
על העדות ולא ימות ולקח מדם הפר
והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני
הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו
ושחט את שעיר החטאת אשר לעם
והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה
את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו
על הכפרת ולפני הכפרת וכפר על הקדש
מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל
חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן
אתם בתוך טמאתם וכל אדם לא יהיה
באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד
צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל
קהל ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני
יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם
השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב
והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים
וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל וכלה
מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת
המזבח והקריב את השעיר החי וסמך
אהרן את שתי ידו על ראש השעיר החי
והתודה עליו את כל עונת בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם
על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי
המדברה ונשא השעיר עליו את כל
עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר
במדבר ובא אהרן אל אהל מועד ופשט
את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש
והניחם שם ורחץ את בשרו במים במקום
קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את
עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד
העם ואת חלב החטאת יקטיר המזבח
והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס

בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
המחנה ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ
למחנה ושרפו באש את עורתם ואת בשרם ואת
פרשם והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו
במים ואחרי כן יבוא אל המחנה והיתה לכם
לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח
והגר הגר בתוככם כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו שבת
שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם
וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו
לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש
וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת
המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר
והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה
יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר איש איש מבית ישראל
אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר
ישחט מחוץ למחנה ואל פתח אהל מועד לא
הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם
יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא
מקרב עמו למען אשר יביאו בני ישראל את
זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם
ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי
שלמים ליהוה אותם וזרק הכהן את הדם על
מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח
ניחח ליהוה ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם
אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם
לדרתם ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל
ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או
זבח ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו
ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו ואיש איש
מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל
דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה
מקרב עמה כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו
לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא
בנפש יכפר עלכן אמרתי לבני ישראל כל נפש
מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוככם לא יאכל
דם ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך
את דמו וכסהו בעפר כי נפש כל בשר דמו
בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו
כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת וכל נפש
אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר ובכס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר ואם לא יכבס
ובשרו לא ירחץ ונשא עונו
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ
כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם
לא תלכו את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו
ללכת בהם אני יהוה אלהיכם ושמרתם את חקתי
ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני
יהוה איש איש אל כל שאר בשרו
לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה
ערות אביך וערות אמך לא תגלה
אמך הוא לא תגלה ערותה ערות
אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא
ערות אחותך בת אביך או בת
אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן
ערות בת בנך או בת בתך לא
תגלה ערותן כי ערותך הנה ערות
בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה
ערותה ערות אחות אביך לא
תגלה שאר אביך הוא ערות אחות
אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא ערות
אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך
הוא ערות כלתך לא תגלה אשת
בנך הוא לא תגלה ערותה ערות
אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא
ערות אשה ובתה לא תגלה את
בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה
שארה הנה זמה הוא ואשה אל אחתה לא תקח
לצרר לגלות ערותה עליה בחייה ואל אשה בנדת
טמאתה לא תקרב לגלות ערותה ואל אשת
עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה ומזרעך
לא תתן להעביר למלך ולא תחללו את שם אלהיך
אני יהוה ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה
הוא ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה
ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא
אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים
אשר אני משלח מפניכם ותטמא הארץ ואפקד
עונה עליה ותקא הארץ את יושביה ושמרתם
אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל
התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוככם כי את
כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם

ותטמא הארץ ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם
אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם כי כל אשר
יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשת
מקרב עמם ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות
מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו
בהם אני יהוה אלהיכם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני
יהוה אלהיכם איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי
תשמרו אני יהוה אלהיכם אל תפנו אל האלילם
ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם
וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו
ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי
באש ישרף ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול
הוא לא ירצה ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה
חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ובקצרכם את
קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט
קצירך לא תלקט וכרמך לא תעולל ופרט כרמך
לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם
לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו
ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך
אני יהוה לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין
פעלת שכיר אתך עד בקר לא תקלל חרש ולפני
עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה לא
תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר
פני גדול בצדק תשפט עמיתך לא תלך רכיל בעמיך
לא תעמד על דם רעך אני יהוה לא תשנא את
אחיך בלבבך הוכיח תוכיח את עמיתך ולא תשא
עליו חטא לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת
לרעך כמוך אני יהוה את חקתי תשמרו בהמתך
לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים
שעטנז לא יעלה עליך ואיש כי ישכב את אשה
שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא
נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו
כי לא חפשה והביא את אשמו ליהוה אל פתח
אהל מועד איל אשם וכפר עליו הכהן באיל האשם
לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו
אשר חטא
וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם
ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים
לא יאכל ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש
הלולים ליהוה ובשנה החמישת תאכלו את פריו
להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם לא תאכלו
על הדם לא תנחשו ולא תעוננו לא תקפו פאת
ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך ושרט לנפש
לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו
בכם אני יהוה אל תחלל את בתך להזנותה
ולא תזנה הארץ וכלאה הארץ זמה אתכם את
שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה
אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו
לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה
וכי ינור אתך גר בארצכם לא
תונו אתו כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר
אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם לא תעשו עול
במשפט במדה במשקל ובמשורה מאזני
צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה
לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים ושמרתם את כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר
ואל בני ישראל
תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר
בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת
עם הארץ ירגמהו באבן ואני אתן את פני
באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו
נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל
את שם קדשי ואם העלם יעלימו עם הארץ
את עיניהם מן האיש ההוא מתתו מזרעו למלך
לבלתי המית אתו ושמתי אני את פני באיש
ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים
אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם והנפש
אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות
אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו
מקרב עמו והתקדשתם והייתם קדשים כי אני
יהוה אלהיכם ושמרתם את חקתי ועשיתם
אתם אני יהוה מקדשכם כי איש איש אשר
יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו
קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת איש
אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף
והנאפת ואיש אשר ישכב את אשת אביו
ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם
בם ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו
שניהם תבל עשו דמיהם בם ואיש אשר
ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם
מות יומתו דמיהם בם ואיש אשר יקח את
אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו
ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם ואיש אשר יתן
שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו

ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה
והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם
בם ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו
וראה את ערותה והיא תראה את ערותיו חסד
הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עונו
ישא ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את
ערותה את מקרה הערה והוא גלתה את מקור
דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם וערות אחות
אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארי הערה
עונם ישאו ואיש אשר ישכב את דדתו ערות
דדנה הסאם ישאו ערירים ימתו ואיש אשר
יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה
ערירים יהיו ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני
מביא אתכם שמה לשבת בה ולא תלכו בחקת
הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה
עשו ואקץ בם ואמר לכם אתם תירשו את
אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת
חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם
מן העמים והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה
ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם
בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר
הבדלתי לכם לטמא והייתם לי קדשים כי קדוש
אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי
ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות
יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם
ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו כי אם
לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו
ולאחיו ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר
לא היתה לאיש לה יטמא לא יטמא בעל בעמיו
להחלו לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא
יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת קדשים יהיו
לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי
יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש אשה
זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא
יקחו כי קדש הוא לאלהיו וקדשתו כי את לחם
אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני
יהוה מקדשכם ובת איש כהן כי תחל לזנות את
אביה היא את באש תשרף
והכהן
הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה
ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא
יפרע ובגדיו לא יפרם ועל כל נפשת מת לא יבא
לאביו ולאמו לא יטמא ומן המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת

ואלהיו עליו אני יהוה והוא אשה בבתוליה יקחו
אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם
בתולה מעמיו יקח אשה ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני
יהוה מקדשו
וידבר יהוה אל משה
לאמר דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם
אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו כי
כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או
חרם או שרוע או איש אשר יהיה בו שבר רגל או
שבר יד או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת
או מרוח אשן כל איש אשר בו מום מזרע אהרן
הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את
לחם אלהיו לא יגש להקריב לחם אלהיו מקדשי
הקדשים ומן הקדשים יאכל אך אל הפרכת לא יבא
ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי
כי אני יהוה מקדשם וידבר משה אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו
ויזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי
אשר הם מקדשים לי אני יהוה אמר אלהם לדרתיכם
כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר
יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מלפני אני יהוה איש איש מזרע אהרן
והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר
והנוגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת
זרע או איש אשר ינגע בכל שרץ אשר יטמא לו
או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו נפש אשר
תגענו וטמא עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי
אם רחץ בשרו במים ובא השמש וטהר ואחר יאכל
מן הקדשים כי לחמו הוא נבלה וטרפה לא יאכל
לטמאה בה אני יהוה ושמרו את משמרתי ולא ישאו
עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם וכל
זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש
וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו וילד ביתו
הם יאכלו בלחמו ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא
בתרומת הקדשים לא תאכל ובת כהן כי תהיה אלמנה
וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה
כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו
ואיש כי יאכל קדש בשגגה וסף חמשיתו עליו
ונתן לכהן את הקדש ולא יחללו את קדשי בני
ישראל את אשר ירימו ליהוה והשיאו אותם עון
אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש
מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב

קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו
ליהוה לעלה לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים
ובעזים כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון
יהיה לכם ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא
נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל
מום לא יהיה בו שורת או שבור או חרוץ או יבלת
או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא
תתנו מהם על המזבח ליהוה ושור ושה שרוע וקלוט
נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה ומעוך וכתות
ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו
ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל
אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר
שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת
אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה
ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד וכי
תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו ביום ההוא
יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה ושמרתם
מצותי ועשיתם אתם אני יהוה ולא תחללו את שם
קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם
המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי ששת ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש
כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל
מושבתיכם
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדם בחדש הראשון בארבעה עשר
לחדש בין הערבים פסח ליהוה ובחמשה עשר
יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים
מצות תאכלו ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה
ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל
מלאכת עבדה לא תעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן
לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר
ראשית קצירכם אל הכהן והניף את העמר לפני
יהוה לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן ועשיתם
ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה
ליהוה ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן
אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין ולחם
וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם

את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל
משבתיכם וספרתם לכם ממחרת
השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע
שבתות תמימת תהיינה עד ממחרת השבת
השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה
חדשה ליהוה ממושבתיכם תביאו לחם תנופה
שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה
בכורים ליהוה והקרבתם על הלחם שבעת כבשים
תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו
עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח
ליהוה ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני
כבשים בני שנה לזבח שלמים והניף הכהן אתם
על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים
קדש יהיו ליהוה לכהן וקראתם בעצם היום הזה
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם ובקצרכם
את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך
ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני
יהוה אלהיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם
שבתון זכרון תרועה מקרא קדש כל מלאכת עבדה
לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר אך
בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא
מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה ליהוה וכל מלאכה לא תעשו
בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם
לפני יהוה אלהיכם כי כל הנפש אשר לא תענה
בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה וכל הנפש אשר
תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את
הנפש ההוא מקרב עמה כל מלאכה לא תעשו
חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם שבת שבתון
הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש
בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה
חג הסכות שבעת ימים ליהוה ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו שבעת ימים
תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש
יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל
מלאכת עבדה לא תעשו אלה מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה
עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו מלבד

שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדרים
ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה אך בחמשה
עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת
הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום
הראשון שבתון וביום השמיני שבתון ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים
וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם שבעת ימים וחגתם אתו חג ליהוה
שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם
בחדש השביעי תחגו אתו בסכות תשבו שבעת
ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכות למען
ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל
בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם
וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת
נר תמיד מחוץ לפרכת העדת באהל מועד
יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה
תמיד חקת עולם לדרתיכם על המנרה
הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד

ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות
שני עשרנים יהיה החלה האחת ושמת אותם
שתים מערכות שש המערכת על השלחן
הטהר לפני יהוה ונתת על המערכת לבנה
זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה ביום
השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד
מאת בני ישראל ברית עולם והיתה לאהרן
ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים
הוא לו מאשי יהוה חק עולם ויצא
בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך
בני ישראל ויכצו במחנה בן הישראלית ואיש
הישראלי ויקב בן האשה הישראלית את
השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו
שלמית בת דברי למטה דן ויניחהו במשמר
לפרש להם על פי יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר הוצא את
המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים
את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה
ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי
יקלל אלהיו ונשא חטאו ונקב שם יהוה
מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח
בנקבו שם יומת ואיש כי יכה כל נפש אדם
מות יומת ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש

תחת נפש ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה
כן יעשה לו שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת
שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו ומכה בהמה
ישלמנה ומכה אדם יומת משפט אחד יהיה
לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם וידבר
משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל
מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו
כאשר צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה
שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר
כרמך ואספת את תבואתה ובשנה השביעת
שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך
לא תזרע וכרמך לא תזמר את ספיח קצירך
לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת
שבתון יהיה לארץ והיתה שבת הארץ לכם
לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך ולבהמתך ולחיה אשר בארצך
תהיה כל תבואתה לאכל וספרת
לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים
שנה והעברת שופר תרועה בחדש השביעי
בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם וקדשתם את שנת החמשים שנה
וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה
לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו
תשבו יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה
לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא
תבצרו את נזריה כי יובל הוא קדש תהיה לכם
מן השדה תאכלו את תבואתה בשנת היובל
הזאת תשבו איש אל אחזתו וכי תמכרו ממכר
לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש
את אחיו במספר שנים אחר היובל תקנה מאת
עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך לפי רב
השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט
מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך ולא תונו
איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה
אלהיכם ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו
ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח ונתנה
הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה
וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע
ולא נאסף את תבואתנו וצויתי את ברכתי לכם
בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים
וזרעתם את השנה השמינת ואכלתם מן התבואה

ישן עד השנה התשיעית עד בוא התבואה תאכלו
ישן הארץ לא תמכר לצמיתת כי לי הארץ כי
גרים ותושבים אתם עמדי ובכל ארצכם תתנו גאלה לארץ
כי אחיך ימוך ומכר מאחזתו ובא גואלו הקרב אליו וגאל את
ממכר אחיו ואיש כי לא יהיה לו גואל והשיגה ידו
ומצא כדי גאלתו וחשב את שנות מכרתו והשיב
את העודף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו
ואם לא מצאה ידו דיו השיב לו ויהיה ממכרו ביד
הקנה אתו עד שנת היבל ויצא ביובל ושב
לאחזתו ואיש כי ימכר בית
מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת
ממכרו ימים תהיה גאלתו ואם לא יגאל עד מלאת
לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא
חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביובל
ובתי החצרים אשר אין לחם חומה סביב על שדה
הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביובל יצא
בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה לבתי הלוים ואשר
יגאלמן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו
ביובל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני
ישראל ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי
אחזת עולם הוא להם וכי ימוך
אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב
וחי עמך אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת
מאלהיך וחי אחיך עמך את כספך לא תתן לו
בנשך ובמרבית לא תתן אכלך אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם לאלהים וכי
ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת
עבד כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל
ועבד עמך ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב
אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב כי עבדי
הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו
ממכרת עבד לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך
ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר
סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה וגם מבני
התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם
לאחזה והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם
לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני
ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך
וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך
אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר
משפחת גר אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד
מאחיו יגאלנו או דודו או בן דודו יגאלנו או

משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה
ידו ונגאל והשב עם קנהו משנת המכרו לו
עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר
שנים כימי שכיר יהיה עמו אם עוד רבות
בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנת
ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל
וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו כשכיר
שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך
ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא
ובניו עמו כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם
אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה
לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם
להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם את
שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
אתם ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
יבולה ועץ השדה יתן פריו והשיג לכם דיש
את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם
לשבע וישבתם לבטח בארצכם ונתתי שלום
בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה
רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם
ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב
ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה
ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב ופניתי
אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם
והקימותי את בריתי אתכם ואכלתם ישן
נושן ויושן מפני חדש תוציאו ונתתי משכני
בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם והתהלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי
לעם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר
מטות עלכם ואולך אתכם קוממיות

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל
המצות האלה ואם בחקתי תמאסו ואם את
משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את
כל מצותי להפרכם את בריתי אף אני אעשה
זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת
ואת הקדחת מכלות עינים ומריבת נפש
וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם ונתתי
את פניי בכם ונתתם לפני איביכם ורדו בכם
ונסתם ואין רדף אתכם ואם עד
אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם

מאסו ואת חקתי נעלה נפשם ואף גם זאת בהיותם
בארץ איביהם לא מאסתים ולא נעלתים לכלתם
להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם וזכרתי להם
בריתי ראשנים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה אלה
החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו
ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש כי יפליא נדר בערכך נפשת
ליהוה והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד
בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל בכסף
בשקל הקדש ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים
שקל ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה
והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת
שקלים ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה
ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך
שלשת שקלים כסף ואם מבן ששים שנה ומעלה
אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה
עשרה שקלים ואם מך הוא מערכך והעמיד
לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג
יד הנדר יעריכנו הכהן ואם בהמה
אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו
ליהוה יהיה קדש לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב
ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בהמה
והיה הוא ותמורתו יהיה קדש ואם כל בהמה טמאה
אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את
הבהמה לפני הכהן והעריך הכהן אתה בין טוב ובין
רע כערכך הכהן כן יהיה ואם גאל יגאלנה ויסף
חמשתו על ערכך ואיש כי יקדש את ביתו קדש
ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר
יעריך אתו הכהן כן יקום ואם המקדיש יגאל את
ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו
ואם משדה אחזתו יקדיש לאיש ליהוה והיה ערכך
לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף
אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום ואם
אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף
על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך
ואם גאל יגאל את השדה המקדיש את ויסף
חמשית כסף ערכך עליו וקם לו ואם לא יגאל את
השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל
עוד והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה
החרם לכהן תהיה אחזתו ואם את שדה מקנתו
אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה וחשב לו
הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את
הערך ביום ההוא קדש ליהוה בשנת היובל

ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת
הארץ וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה
יהיה השקל אך בבור אשר יבכר ליהוה בבהמה
לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא
ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו
עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך אך כל חרם
אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם
ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל
חרם קדש קדשים הוא ליהוה כל חרם אשר
יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת וכל מעשר
הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש
ליהוה ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו
יסף עליו וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר
תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה לא יבקר
בין טוב לרעו לא ימירנו ואם המר ימירנו והיה
הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל אלה המצות
אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר שאו את ראש כל עדת
בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות כל זכר לגלגלתם מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם
לצבאתם אתה ואהרן ואתכם יהיו איש איש
למטה איש ראש לבית אבתיו הוא ואלה שמות
האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן
שדיאור לשמעון שלמיאל בן צורישדי ליהודה
נחשון בן עמינדב ליששכר נתנאל בן צוער
לזבולן אליאב בן חלן לבני יוסף לאפרים אלישמע
בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור לבנימן
אבידן בן גדעני לדן אחיעזר בן עמישדי לאשר
פגעיאל בן עכרן לגד אליסף בן דעואל לנפתלי
אחירע בן עינן אלה קריאי העדה נשיאי מטות
אבותם ראשי אלפי ישראל הם ויקח משה ואהרן
את האנשים האלה אשר נקבו בשמות ואת כל
העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על
משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה לגלגלתם כאשר צוה
יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני
ויהיו בני ראובן בכר ישראל
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר

שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למטה ראובן
ששה וארבעים אלף וחמש מאות

לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם
פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא פקדיהם
למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש
מאות

לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים
אלף ושש מאות וחמשים

לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה יהודה ארבעה
ושבעים אלף ושש מאות

לבני יש שכר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקדיהם למטה ישששכר ארבעה
וחמשים אלף וארבעמאות

לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים
אלף וארבעמאות

לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למטה אפרים
ארבעים אלף וחמש מאות

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים
אלף ומאתים

לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה בנימן חמשה
ושלשים אלף וארבעמאות

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם נמספר
שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע
מאות

לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה אשר ארבעה
וארבעים אלף וחמש מאות

בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה נפתלי שלשה
וחמשים אלף וארבעמאות

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית
אבתיו היו ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית
אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל ויהיו כל הפקדים שש מאות
אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים
והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם

וידבר יהוה אל משה לאמר אך את מטה
לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני
ישראל ואתה הפקד את הלוים על משכן
העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה
ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו
וסביב למשכן יחנו ובנסע המשכן יורידו
את הלוים ובחנת המשכן יקימו את הלוים
והזר הקרב יומת וחנו בני ישראל איש על
מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם והלוים יחנו
סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת
בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן
העדות ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה את משה כן עשו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר איש
על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל
מנגד סביב לאהל מועד יחנו והחנים קדמה
מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא
לבני יהודה נחשון בן עמינדב וצבאו ופקדיהם
ארבעה ושבעים אלף ושש מאות והחנים
עליו מטה יששכר ונשיא לבני ישששכר נתנאל
בן צוער וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף
וארבעמאות מטה זבולן ונשיא לבני זבולן
אליאב בן חלן וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים
אלף וארבעמאות כל הפקדים למחנה יהודה
מאת אלף ושמנים אלף וששת אלפים וארבע
מאות לצבאתם ראשנה יסעו

דגל מחנה ראובן תימנה
לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור
וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש
מאות וחרנם על יומטה שמעון ונשיא לבני
שמעון שלמיאל בן צורישדי וצבאו ופקדיהם
תשעה וחמשים אלף ושלש מאות ומטה

נר ונשיא לבני נר אליסף בן דעואל וצבאו ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים כל
הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים
אלף וארבעמאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו
ונסע אהל מועד מחנה הלוים
בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו
לדגליהם דגל מחנה אפרים לצבאתם
ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד וצבאו
ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות ועליו מטה
מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור
וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים
ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני
וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע
מאות כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף
ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו
דגל מחנה דן צפנה לצבאתם
ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי וצבאו ופקדיהם
שנים וששים אלף ושבע מאות והחנים עליו מטה
אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן וצבאו
ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות
ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן
וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשה וחמשים אלף וארבע
מאות כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה
וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי
המחנת לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים והלוים לא התפקדו בתוך
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ויעשו בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו
לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו

ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה
בהר סיני ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר אלה שמות בני אהרן הכהנים
המשחים אשר מלא ידם לכהן ויומת נדב ואביהוא
לפני יהוה בהקרבם אש זרה לפני יהוה במדבר
סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על
פני אהרן אביהם
וידבר יהוה אל משה לאמר הקרב את מטה לוי
והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו ושמרו
את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל
מועד לעבד את עבדת המשכן ושמרו את כל
כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד

את עבדת המשכן ונתתה את הלוים לאהרן ולבניו
נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל ואת אהרן
ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב
יומת
וידבר יהוה אל משה לאמר ואני הנה לקחתי את
הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם
מבני ישראל והיו לי הלוים כי לי כל בכור ביום הכתי
כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל
מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר פקד את
בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש
ומעלה תפקדם ויפקד אתם משה על פי יהוה באשר
צוה ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי
ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי ובני
קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל ובני
מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת
הלוי לבית אבתם לגרשון משפחת הלבני ומשפחת
השמעי אלה הם משפחת הגרשני לפקדיהם במספר
כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים
וחמש מאות משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו
ימה ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל ומשמרת
בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו
ומסך פתח אהל מועד וקלעי החצר ואת מסך
פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב
ואת מיתריו לכל עבדתו ולקהת
משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת
החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת
הקהתי במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת
אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש
משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה
ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן
עזיאל ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה
והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך
וכל עבדתו ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן
הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש למררי
משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם
משפחת מררי ופקדיהם במספר כל זכר מבן
חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים ונשיא בית
אב למשפחת מררי צוריאל בן אבידיל על ירך
המשכן יחנו צפנה ופקדת משמרת בני מררי
קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו
וכל עבדתו ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם
ומיתריהם והחנים לפני המשכן קדמה לפני
אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים

משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר
הקרב יומת ככל פקודי הלוים אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש
ומעלה שנים ועשרים אלף ויאמר
יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל
מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם
ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני
ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בהמת
בני ישראל ויפקד משה באשר צוה יהוה אתו
את כל בכור בבני ישראל ויהי כל בכור זכר
במספר שמת מבן חדש ומעלה לפקדיהם
שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלוים תחת
כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת
בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה ואת פדוי
השלשה והשבעים והמאתים העדפים על
הלוים מבכור בני ישראל ולקחת חמשת
חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח
עשרים גרה השקל ונתתה הכסף לאהרן
ולבניו פדויי העדפים בהם ויקח משה את
כסף הפדיום מאת העדפים על פדויי הלוים
מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה
וששים ושלשה מאות ואלף בשקל הקדש
ויתן משה את כסף הפדים לאהרן ולבניו על
פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר נשא
את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם
לבית אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה
באהל מועד זאת עבדת בני קהת באהל מועד
קדש הקדשים ובא אהרן ובניו בנסע המחנה
והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן
העדת ונתנו עליו כסי עור תחש ופרשו בגד
כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו ועל שלחן
הפנים יפרשו בגד תכלת וגתנו עליו את הקערת
ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך
ולחם התמיד עליו יהיה ופרשו עליהם בגד
תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו
את בדיו ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת
המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה
ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם ונתנו
אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו

על המוט ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת
וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ולקחו
את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו
אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו
על המוט ורשנו את המזבח ופרשו עליו בגד
ארגמן ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו
בהם את המחתת את המזלגת ואת היעים ואת
המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור
תחש ושמו בדיו וכלה אהרן ובניו לכסת את
הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי
כן יבאו בני קהת לשאת ולא ינעו אל הקדש
ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד ופקדת
אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת
הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת
כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אל
תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים
ואת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש
הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש
על עבדתו ואל משאו ולא יבאו לראות כבלע
את הקדש ומתו
וידבר יהוה אל משה לאמר נשא את ראש בני
גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם
מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה תפקד
אותם כל הבא לצבא לעבד עבדה באהל
מועד זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא
ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו
ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך
פתח אהל מועד ואת קלעי החצר ואת מסך
פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח
סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל
אשר יעשה להם ועבדו על פי אהרן ובניו תהיה
כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם
ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם זאת
עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד
ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן
בני מררי למשפחתם לבית
אבתם תפקד אתם מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא
לעבד את עבדת אהל מועד ואת משמרת
משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי
המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו ועמודי החצר
סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם
ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת

משאם זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם
באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן ויפקד
משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם
ולבית אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל
מועד ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע
מאות וחמשים אלה פקודי משפחת הקהתי כל
העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי
יהוה ביד משה ופקודי בני גרשון
למשפחתם ולבית אבתם מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא
לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם למשפחתם
לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים אלה
פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד
אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ופקודי משפחת
בני מררי למשפחתם לבית אבתם מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא
לעבדה באהל מועד ויהיו פקדיהם למשפחתם
שלשת אלפים ומאתים אלה פקודי משפחת
בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד
משה כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל את הלוים למשפחתם ולבית אבתם מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל
מבא בצבא לעבדת עבדה ועבדת משא באהל
מועד ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות
ושמנים על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש
איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה
יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא
לנפש מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה
תשלחום ולא יטמאו את מחנהם אשר אני
שכן בתוכם ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם
אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן
עשו בני ישראל
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם
למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא והתודו
את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו
בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם
לו ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו
האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים
אשר יכפר בו עליו וכל תרומה לכל קדשי בני
ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה ואיש את
קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה

וישם לך שלום ושמו את
שמי על בני ישראל ואני אברכם
ויהי ביום כלות משה להקים
את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל
כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש
אתם ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם
הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים
ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב
ושני עשר בקר עגלה על שנים הנשאים ושור
לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן ויאמר
יהוה אל משה לאמר קח מאתם והיו לעבד
את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלוים
איש כפי עבדתו ויקח משה את העגלת ואת
הבקר ויתן אותם אל הלוים את שתי העגלות
ואת ארבעה הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם
ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני
מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן
ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עלהם
בכתף ישאו ויקריבו הנשאים את חנכת
המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאם
את קרבנם לפני המזבח ויאמר יהוה אל משה
נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את
קרבנם לחנכת המזבח
ויהי
המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן
עמינדב למטה יהודה וקרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא
יששכר הקרב את קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן נתנאל בן צוער

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליאב בן חלן

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור
בן שדיאור

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן
צורישדי קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן שלמיאל בן צורישדי

ביום הששי נשיא לבני אליסף בן דעואל
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליסף בן דעואל

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אלישמע בן עמיהוד

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור

ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר
נזיר להזיר ליהוה מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ
שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה
וענבים לחים ויבשים לא יאכל כל ימי נזרו
מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג
לא יאכל כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על
ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה
קדש יהיה גדל פרע שער ראשו כל ימי הזירו
ליהוה על נפש מת לא יבא לאביו ולאמו
לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר
אלהיו על ראשו כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה
וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש
נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי
יגלחנו וביום השמיני יבא שתי תרים או שני
בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד ועשה
הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו
מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו
ביום ההוא והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא
כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו
כי טמא נזרו ואת תורת הנזיר ביום מלאת
ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד והקריב
את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד
לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת
ואיל אחד תמים לשלמים וסל מצות סלת
חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
ומנחתם ונסכיהם והקריב הכהן לפני יהוה
ועשה את חטאתו ואת עלתו ואת האיל יעשה
זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן
את מנחתו ואת נסכו וגלח הנזיר פתח אהל
מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש
נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים
ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת
מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על
כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו והניף אותם
הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על
חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה
הנזיר יין זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו
ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדר
אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור
להם
יברכך יהוה וישמרך
יאר יהוה פניו אליך ויחנך
ישא יהוה פניו אליך

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה
בו מעל ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני
אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא
לא נתפשה ועבר עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאות
וקנא את אשתו והיא לא נטמאה והביא האיש
את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה
עשרית האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן
ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת
זכרון מזכרת עון והקריב אתה הכהן והעמדה
לפני יהוה ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש
ומן העפר אשר יהיה במקרקע המשכן יקח
הכהן ונתן אל המים והעמיד הכהן את האשה
לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה
את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא ביד הכהן
יהיו מי המרים המאררים והשביע אתה הכהן
ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא
שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים
המאררים האלה ואת כי שטית תחת אישך
וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי
אישך והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה
ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה
בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך
צבה ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות
בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן וכתב
את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים
והשקה את האשה את מי המרים המאררים
ובאו בה המים המאררים למרים ולקח הכהן
מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה
לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח וקמץ הכהן
מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר
ישקה את האשה את המים והשקה את המים
והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו
המים המאררים למרים ועצבתה בטנה ונפלה ירכה
והיתה האשה לאלה בקרב עמה ואם לא
נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע
זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת
אישה ונטמאה או איש אשר תעבר עליו רוח
קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני
יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת ונקה
האיש משון והאשה ההוא תשא את עונה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל
בן צוער

ביום החמישי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן
בן גדעוני

ביום הששי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחיעזר בן עמישדי

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן
עכרן קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן פגעיאל בן עכרן

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן
עינן קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אחירע בן עינן

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי
ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרקי כסף
שנים עשר כפות זהב שתים עשרה שלשים
זמאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק
האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות
בשקל הקדש כפות זהב שתים עשרה מלאת
קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל
זהב הכפות עשרים ומאה כל הבקר לעלה
שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני
שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים
עשר לחטאת וכל בקר זבח השלמים עשרים
וארבעה פרים אילם ששים עתרים ששים
כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח
אחרי המשח אתו ובבא משה אל אהל מועד
לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל
הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים
וידבר אליו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני
המנרה יאירו שבעת הנרות ויעש כן אהרן
אל מול פני המנרה העלה נרתיה כאשר צוה
יהוה את משה וזה מעשה המנרה מקשה
זהב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה
אשר הראה יהוה את משה כן עשה את
המנרה

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלוים
מתוך בני ישראל וטהרת אתם וכה תעשה
להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו
תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו
ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן
ופר שני בן בקר תקח לחטאת והקרבת את
הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת
בני ישראל והקרבת את הלוים לפני יהוה
וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים
והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת
בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה והלוים
יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את
האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר
על הלוים והעמדת את הלוים לפני אהרן
ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה והבדלת
את הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים
ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד
וטהרת אתם והנפת אתם תנופה כי נתנים
נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת
כל רחם בכור כל מבני בני ישראל לקחתי אתם
לי כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה

ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם
לי ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל
ואתנה את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מרון
בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל
מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני
ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש ויעש
משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל
אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם
בני ישראל ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם
והניף אהרן תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן
לטהרם ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם
באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה
יהוה את משה על הלוים כן עשו להם

וידבר יהוה אל משה לאמר
זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה
ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד
ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא
יעבד עוד ושרת את אחיו באהל מועד לשמר
משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים
במשמרתם

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו
בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו
תעשו אתו וידבר משה אל בני ישראל לעשת
הפסח ויעשו את הפסח בראשון בארבעה
עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל
אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל
ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם
ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו
לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא ויאמרו
האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש
אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן
יהוה במעדו בתוך בני ישראל ויאמר אלהם
משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך
רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה
בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו לא ישאירו
ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת
הפסח יעשו אתו ואיש אשר הוא טהור
ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה

הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב
במעדו חטאו ישא האיש ההוא וכי יגור אתכם
גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן
יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ

וביום הקים את המשכן כסה
הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על
המשכן כמראה אש עד בקר כן יהיה תמיד
הענן יכסנו ומראה אש לילה וכפי העלות הענן
מעל האהל ואחריכן יסעו בני ישראל ובמקום
אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל על פי
יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי
אשר ישכן הענן על המשכן יחנו ובהאריך הענן
על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את
משמרת יהוה ולא יסעו ויש אשר יהיה הענן
ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי
יהוה יסעו ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר
ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה
הענן ונסעו או ימים או חדש ימים בהאריך הענן
על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו
ובהעלתו יסעו על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו
את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה

וידבר יהוה אל משה לאמר עשה לך שתי
חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם והיו לך
למקרא העדה ולמסע את המחנות ותקעו בהן
ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד ואם
באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי
ישראל ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים
קדמה ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות
החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם ובהקהל
את הקהל תתקעו ולא תריעו ובני אהרן הכהנים
יתקעו בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם
וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצרר
אתכם והרעתם בחצוצרת ונזכרתם לפני יהוה
אלהיכם ונושעתם מאיביכם וביום שמחתכם
ובמועדיכם ובראשי חדשכם ותקעתם בחצצרת
על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון
לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם

ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש
נעלה הענן מעל משכן העדת ויסעו בני ישראל
למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר
פארן ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה ויסע
דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל
צבאו נחשון בן עמינדב ועל צבא מטה בני
יששכר נתנאל בן צוער ועל צבא מטה בני

זבול אל אביבן חלן והודד המשכן ונסעו בני
גרשון ובני מרדי נשאי המשכן ונסע דגל מחנה
ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור
ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורישדי
ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל ובסעו
הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד
באם ונסעו דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל
צבאו אלישמע בן עמיהוד ועל צבא מטה בני
מנשה גמליאל בן פדהצור ועל צבא מטה בני
בנימן אבידן בן גדעוני ונסע דגל מחנה בני דן מאספ
לכל המחנת לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן
עמישדי ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן
ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן אלה מסעי
בני ישראל לצבאתם ויסעו ויאמר
משה לחובב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים
אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם
לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל
ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי
אלך ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת
חנתנו במדבר והיית לנו לעינים והיה כי תלך עמנו
והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו
לך ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית
יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם
מנוחה וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה
ז ויהי בנסע הארן ויאמר משה
קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל
ז ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה
וידר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה
המחנה ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל
יהוה ותשקע האש ויקרא שם המקום ההוא תבערה
כי בערה בם אש יהוה והאספסף אשר בקרבו
התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו
מי יאכלנו בשר זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים
חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר
ואת הבצלים ואת השומים ועתה נפשנו יבשה
אין כל בלתי אל המן עינינו והמן כזרע גד הוא
ועינו כעין הבדלח שטו העם ולקטו וטחנו ברחים
או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות
והיה טעמו כטעם לשד השמן וברדת הטל על
המחנה לילה ירד המן עליו וישמע משה את העם
בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה
מאד ובעיני משה רע ויאמר משה אל יהוה למה
הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום
את משא כל העם הזה עלי האנכי הריתי את
כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי
שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק
על האדמה אשר נשבעת לאבתיו מאין לי
בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר
תנה לנו בשר ונאכלה לא אוכל אנכי לבדי
לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני ואם
ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי
חן בעיניך ואל אראה ברעתי
ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש
מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם
ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו
שם עמך וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי
מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו
אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך
ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם
בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו
בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם
בשר ואכלתם לא יום אחד תאכלון ולא
יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים
ולא עשרים יום עד חדש ימים עד אשר
יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם
את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר
למה זה יצאנו ממצרים ויאמר משה ששׁ
מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו
ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש
ימים התצאן ובקר ישחט להם ומצא להם
אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם

ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה
תראה היקרך דברי אם לא ויצא משה ויבר
אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש
מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל וירד
יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר
עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח
עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו וישארו
שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם
השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים
ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה וירץ
הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד
מתנבאים במחנה ויען יהושע בן נון משרת
משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם
ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל
עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם
ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל

ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על
המחנה כדרך יום פה וכדרך יום פה סביבות המחנה
כאמתים על פני הארץ ויקם העם כל היום ההוא
וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו
הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח
סביבות המחנה הבשר עודנו בין שניהם טרם
יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה
רבה מאד ויקרא את שם המקום ההוא קברות
התאוה כי שם קברו את העם המתאוים מקברות
התאוה נסעו העם מחצרות ויהיו בחצרות

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה
הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח ויאמרו
הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע
יהוה והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר
על פני האדמה ויאמר יהוה
פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם
אל אהל מועד ויצאו שלשתם וירד יהוה בעמוד
ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו
שניהם ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם
יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו
לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא פה אל
פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה
יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה
ויחר אף יהוה בם וילך והענן סר מעל האהל והנה
מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה
מצרעת ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא
תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו
אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
חצי בשרו ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא
רפא נא לה
ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא
תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה
ואחר תאסף ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת
ימים והעם לא נסע עד האסף מרים ואחר נסעו
העם מחצרות ויחנו במדבר פארן

וידבר יהוה אל משה לאמר שלח לך אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל
נשיא בהם וישלח אתם משה ממדבר פארן על
פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה
ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור למטה
שמעון שפט בן חורי למטה יהודה כלב בן יפנה
למטה יששכר יגאל בן יוסף למטה אפרים הושע
בן נון למטה בנימן פלטי בן רפוא למטה זבולן גדיאל
בן סודי למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי למטה
דן עמיאל בן גמלי למטה אשר סתור בן מיכאל למטה
נפתלי נחבי בן ופסי למטה גד גאואל בן מכי אלה שמות
האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא
משה להושע בן נון יהושע וישלח אתם משה לתור
את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את
ההר וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב
עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב ומה
הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה
ומה הערים אשר הוא ישב בהנה הבמחנים אם
במבצרים ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש
בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ
והימים ימי בכורי ענבים ויעלו ויתרו את הארץ
ממדבר צן עד רחב לבא חמת ויעלו בנגבה ויבא עד
חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון
שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים ויבאו עד נחל
אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד
וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים
למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול
אשר כרתו משם בני ישראל וישבו מתור הארץ
מקץ ארבעים יום וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן
ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה
וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי
הארץ ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה אפס כי עז העם
הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי
הענק ראינו שם עמלק יושב בארץ הנגב והחתי
והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים
ועל יד הירדן ויהם כלב את העם אל משה ויאמר
עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה והאנשים
אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי
חזק הוא ממנו ויציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל
בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה
ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה
אנשי מדות ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים
ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם ותשא כל העדה
ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא וילנו על
משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל
העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו
ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב
נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה
ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה
ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני
ישראל ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את

הארץ קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה
הארץ מאד מאד אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו
אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב
ודבש אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את
עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם וייהוה
אתנו אל תיראם ויאמרו כל העדה לרגום אותם
באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני
ישראל

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה
ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי
בקרבו אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי
גדול ועצום ממנו ויאמר משה אל יהוה ושמעו
מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו
ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה
בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה
ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה הלך לפניהם
יומם ובעמוד אש לילה והמתה את העם הזה כאיש
אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר
מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ
אשר נשבע להם וישחטם במדבר ועתה יגדל נא
כח אדני כאשר דברת לאמר יהוה ארך אפים
ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון
אבות על בנים על שלשים ועל רבעים סלח נא לעון
העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה
ממצרים ועד הנה ויאמר יהוה סלחתי כדברך
ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ כי כל
האנשים הרואים את כבודי ואת אתותי אשר עשיתי
במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא
שמעו בקולי אם יראו את הארץ אשר נשבעתי
לאבתם וכל מנאצי לא יראוה ועבדי כלב עקב היתה
רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ
אשר בא שמה וזרעו יורשנה והעמלקי והכנעני
יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים
סוף

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר עד מתי
לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות
בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי אמר
אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם
באזני כן אעשה לכם במדבר הזה יפלו פגריכם וכל
פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה
אשר הלינתם עלי אם אתם תבאו אל הארץ אשר
נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן נון ופפכם אשר אמרתם לבז יהיה
והביאתי אתם וירעו את הארץ אשר מאסתם

בה ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה ובניכם ירעו
רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם
עד תם פגריכם במדבר במספר הימים אשר
תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה
תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את
תנואתי אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה
לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר
הזה יתמו ושם ימתו והאנשים אשר שלח משה
לתור את הארץ וישבו וילנו עליו את כל העדה
להריע עליו את הארץ ויכתו האנשים מוציאי
דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה ויהושע בן
נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים
לתור את הארץ וידבר משה את הדברים האלה
אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד וישכמו
בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו
אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו ויאמר
משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא
תצלח אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו
לפני איביכם כי העמלקי והכנעני שם לפניכם
ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה
ולא יהיה יהוה עמכם ויעפלו לעלות אל ראש
ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב
המחנה וירד העמלקי והכנעני היושב בהר
ההוא ויכום ויכתום עד החרמה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם
אשר אני נתן לכם ועשיתם אשה ליהוה עלה
או זבח לפלא נדר או בנדבה או במועדיכם
לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן
והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת
עשרון בלול ברבעית ההין שמן ויין לנסך רבעית
ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד
או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה
בשמן שלשית ההין ויין לנסך שלשית ההין
תקריב ריח ניחח ליהוה וכי תעשה בן בקר עלה
או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה והקריב על
בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלולה בשמן
חצי ההין ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח
ניחח ליהוה ככה יעשה לשור האחד או לאיל
האחד או לשה בכבשים או בעזים כמספר אשר
תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם כל האזרח
יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח
ליהוה וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם
ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן
יעשה הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת

עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה תורה
אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא
אתכם שמה והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו
תרומה ליהוה ראשית ערסתכם חלה תרימו
תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה מראשית
ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם

וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות
האלה אשר דבר יהוה אל משה את כל אשר צוה
יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה
והלאה לדרתיכם והיה אם מעיני העדה נעשתה
לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה
לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר
עזים אחד לחטאת וכפר הכהן על כל עדת בני
ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את
קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על
שגגתם ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר
בתוכם כי לכל העם בשגגה ואם
נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עזת שנתה
לחטאת וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה
בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו האזרח
בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה והנפש אשר תעשה ביד
רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף
ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה כי דבר יהוה
בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא
עונה בה

ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש
עצים ביום השבת ויקריבו אתו המצאים אתו
מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה
וינחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו

ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש
רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה ויציאו
אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים
וימת כאשר צוה יהוה את משה

ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם
לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת והיה
לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחרי הם למען
תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם

מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני
אליאב ואון בן פלת בני ראובן ויקמו לפני משה
ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי
עדה קראי מועד אנשי שם ויקהלו על משה
ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה
כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על
קהל יהוה וישמע משה ויפל על פניו וידבר אל
קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את
אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר
יבחר בו יקריב אליו זאת עשו קחו לכם מחתות
קרח וכל עדתו ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת
לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה
הוא הקדוש רב לכם בני לוי ויאמר משה אל קרח
שמעו נא בני לוי המעט מכם כי הבדיל אלהי
ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם
אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני
העדה לשרתם ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי
אתך ובקשתם גם כהנה לכן אתה וכל עדתך
הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו עליו
וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב
ויאמרו לא נעלה המעט כי העליתנו מארץ
זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר
עלינו גם השתר אף לא ארץ זבת חלב ודבש
הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העינ האנשים
ההם תנקר לא נעלה וייחר למשה מאד ויאמר
אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם
נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם ויאמר משה
אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם
ואהרן מחר וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם
קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים
ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו וקחו
איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם
קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן
ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל
מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
כרגע ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת
לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה
תקצף וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח
דתן ואבירם ויקם משה וילך אל דתן ואבירם
וילכו אחריו זקני ישראל וידבר אל העדה לאמר

סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה
ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם
ועלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן
ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם
וטפם ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני
לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי אם כמות
כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם
לא יהוה שלחני ואם בריאה יברא יהוה ופצתה
האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם
וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה
את יהוה ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה
ותבקע האדמה אשר תחתיהם ותפתח הארץ את
פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר
לקרח ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר להם חיים
שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל
וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן
תבלענו הארץ ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את
החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת

וידבר יהוה אל משה לאמר אמר
אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין
השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו את מחתות
החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים
צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו
לאות לבני ישראל ויקח אלעזר הכהן את מחתות
הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח
זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר
אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני
יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו באשר דבר יהוה
ביד משה לו

וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל
אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה וידי בהקהל
העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה
כסהו הענן וירא כבוד יהוה ויבא משה ואהרן אל
פני אהל מועד וידבר יהוה אל משה
לאמר הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע
ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן קח את
המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך
מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני
יהוה החל הנגף ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ
אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת
ויכפר על העם ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר
המגפה ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע
מאות מלבד המתים על דבר קרח וישב אהרן אל
משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאתם
לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב
על מטהו ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי
מטה אחד לראש בית אבותם והנחתם באהל
מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה והיה
האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי
את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם
וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם
מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם
שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם
וינח משה את המטות לפני יהוה באהל העדת
ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה
פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויציץ ציץ
ונמל שקדים ויצא משה את כל המטות מלפני
יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני
העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם
מעלי ולא ימתו ויעש משה כאשר צוה יהוה
אתו כן עשה

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו
אבדנו כלנו אבדנו כל הקרב הקרב אל משכן
יהוה הנמות התמנו לגוע ויאמר
יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו
את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון
כהנתכם וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקריב
אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני
אהל העדת ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל
אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא
ימתו גם הם גם אתם וגלוו עליך ושמרו את משמרת
אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם
ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת
המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל ואני
הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך בני ישראל
לכם מתנה נתנם ליהוה לעבד את עבדת אהל
מועד ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל
דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת
מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת
תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה
ולבניך לחק עולם זה יהיה לך מקדש הקדשים מן
האש כל קרבנם לכל מנחתם וכל כל חטאתם ולכל
אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך

שם ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן
וידב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע
אחינו לפני יהוה ולמה הבאתם את קהל יהוה אל
המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו ולמה
העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע
הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין
לשתות ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח
אהל מועד ויפלו על פניהם ויראכבוד יהוה אליהם

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את המטה
והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם
אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם
מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם
ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו
ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע
ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה
נוציא לכם מים וירם משה את ידו ויך את
הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת
העדה ובעיריהם ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני
לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה
אל הארץ אשר נתתי להם ממריבת אשר
רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם
וישלח משה מלאכים מקדש
אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה
ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו וירדו אבתינו
מצרימה ונשב במצרים ימים רבים ויר[ע]ו לנו
מצרים ולאבתינו ונצעק אל יהוה וישמע קלנו
וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש
עיר קצה גבולך נעברה נא בארצך לא נעבר
בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך
נלך לא נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר
גבלך ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב
אצא לקראת ויאמרו אליו בני ישראל במסלה
נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם
רק אין דבר ברגלי אעברה ויאמר לא תעבר
ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה
וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויט
ישראל מעליו
ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר
ההר ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר
על גבול ארץ אדום לאמר יאסף אהרן אל
עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל
על אשר מריתם את פי למי מריבה קח את אהרן
ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר והפשט

את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו
ואהרן יאסף ומת שם ויעש משה כאשר צוה
יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה ויפשט
משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את
אלעזר בנו ויומת אהרן שם בראש ההר וירד
משה ואלעזר מן ההר ויראו כל העדה כי גוע
אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית
ישראל וישמע הכנעני מלך
ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים
וילחם בישראל וישב ממנו שבי וידר ישראל
נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה
בידי והחרמתי את עריהם וישמע יהוה בקול
ישראל ויתן את הכנעני והחרם אתהם ואת
עריהם ויקרא שם המקום חרמה

ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ
אדום ותקצר נפש העם בדרך וידבר העם
באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים
למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו
קצה בלחם הקלקל וישלח יהוה בעם את
הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת
עם רב מישראל ויבא העם אל משה ויאמרו
חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה
ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם
ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו
על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי ויעש
משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם
נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת
וחי ויסעו בני ישראל ויחנו באבת ויסעו מאבת
ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב
ממזרח השמש משם נסעו ויחנו בנחל זרד
משם נסעו ויחנו מעבר ארנן אשר במדבר
היצא מגבל האמרי כי ארנן גבול מואב בין מואב
ובין האמרי על כן יאמר בספר מלחמת יהוה
את והב בסופה ואת הנחלים ארנן ואשר הנחלים
אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב ומשם
בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף
את העם ואתנה להם מים אז
ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו
להבאר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק
במשענתם וממדבר מתנה וממתנה נחליאל
ומנחליאל במות וממבמות הגיא אשר בשדה
מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן

וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי

לאמר אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא
נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך
ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את
כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה
וילחם בישראל ויכהו ישראל לפי חרב וירש את
ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון
ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל
בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה כי חשבון עיר
סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב
הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן על כן
יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון
כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער
מואב בעלי במות ארנן אוי לך מואב אבדת עם כמוש
נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון ופרם
אבד חשבון ער דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא
וישב ישראל בארץ האמרי וישלח משה לרגל את
יעזר וילכדו בנתיה וירש את האמרי אשר שם ויפנו
ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא
וכל עמו למלחמה ארדעי ויאמר יהוה אל משה אל
תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד
בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו וישבו בני
ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן יריחו
ויראבלק בן צפור את כל אשר
עשה ישראל לאמרי ויגר מואב מפני העם מאד כי
רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל ויאמר מואב
אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו
כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך
למואב בעת ההוא וישלח מלאכים אל בלעם בן
בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו
לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ
והוא ישב ממלי ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה
כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן
הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר
יואר וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו
אל בלעם וידברו אליו דברי בלק ויאמר אליהם לינו
פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי
וישבו שרי מואב עם בלעם ויבא אלהים אל בלעם
ויאמר מי האנשים האלה עמך ויאמר בלעם אל
האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי הנה
העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה
קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו ויאמר
אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם
כי ברוך הוא ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק

לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם ויקומו
שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו
ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה ויבאו
אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע
מהלך אלי כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי
אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה ויען בלעם ויאמר
אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה ועתה
שבו נא בזה גם אתם הלילה וארעה מה יסף יהוה דבר
עמי ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא
לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר
אדבר אליך אתו תעשה ויקם בלעם בבקר ויחבש את
אתנו וילך עם שרי מואב ויחר אף אלהים כי הולך הוא
ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו
ושני נעריו עמו ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך
וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה
ויך בלעם את האתון להטותה הדרך ויעמד מלאך יהוה
במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה ותרא האתון את
מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל
הקיר ויסף להכתה ויסף מלאך יהוה עבור ויעמד
במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאול ותרא
האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם
ויך את האתון במקל ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר
לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים ויאמר
בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה
הרגתיך ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנך
אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי
לעשות לך כה ויאמר לא ויגל יהוה את עיני בלעם וירא
את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד
וישתחו לאפיו ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית
את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי
ירט הדרך לנגדי ותראני האתון ותט לפני זה שלש
רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה
החייתי ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי
כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה
ליויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס
את הדבר אשר ארבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם
שרי בלק וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל
עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר בקצה הגבול
ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא
לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך ויאמר
בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכל אוכל דבר
מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו ארבר וילך
בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות ויזבח בלק בקר וצאן
וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו ויהי בבקר ויקח

מח טבו אהלך יעקב משכנתיך ישראל כנחלים
נטיכנות עלי נחל כאהלים נטע יהוה כארזים עלי
מים יזל מדלין וזרעו במים רבים וירם מאגג
מלכו ותנשא מלכתו אל מוצא אורים כתועפת
ראם לו יאכל גוים צריו ועצמותיהם יגרם ויחץ ימחץ
כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך
וארריך ארור ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את
כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה
ברכת ברך זה שלש פעמים ועתה מהר לך אל
מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה
מכבוד ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך
אשר שלחת אלי דברתי לאמר אם יתן לי בלק
מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה
לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו
אדבר ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר
יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים וישא משלו
ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין
נאם שמע אמרי אל וידעת עלין מחזה שדי
יחזה נפל ונגלו עינים ארא ולא עתה אשורנו ולא
קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ
פאתי מואב וקרקר כל בני שת והיה אדום ירשה
והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל וירד
מיעקב והאביד שריד מעיר וירא את עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי
אבד וירא את הקיני וישא משלו ויאמר
מושבך ושים בסלע קנך כי אם יהיה לבער קין עד
מה אשור תשבך וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה
משמו אל וציים מידי כתים ועני אשור ועני עבר וגם
הוא עדי אבד ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם
בלק הלך לדרכו

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות
מואב ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם
וישתחוו לאלהיהן ויצמד ישראל לבעל פעור
ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יהוה אל משה קח
את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש
וישב חרון אף יהוה מישראל ויאמר משה אל
שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל
פעור והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו
את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל
והמה בכים פתח אהל מועד וירא פינחס בן אלעזר
בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו
ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם
את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר
המגפה מעל בני ישראל ויהיו המתים במגפה
ארבעה ועשרים אלף

וידבר יהוה אל משה לאמר פינחס בן אלעזר בן אהרן
הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי
בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי לכן אמר
הנני נתן לו את בריתי שלום והיתה לו ולזרעו אחריו ברית
כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל
ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי
בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני ושם האשה המכה
המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא

ויאמר יהוה אל משה לאמר צרור את המדינים והכיתם
אותם כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על
דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחותם המכה
ביום המגפה על דבר פעור ויהי אחרי המגפה

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר
שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה
ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל ויד בר
משה ואלעזר הכהן את בני המואבים על ירדן יריחו
לאמר מבן עשרים שנה ומעלה כאשר ציוה יהוה את
משה ובני ישראל היוצאים מארץ מצרים ראובן בכור
ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת
הפלאי לחצרן משפחת החצרני לכרמי משפחת
הכרמי אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה
וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים ובני כרמי עכן
בני עכן למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין
משפחת היכיני לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת
השאולי אלה משפחת השמעני שנים ועשרים
אלף ומאתים בני נד למשפחתם
לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני
משפחת השוני לאזני משפחת האזני לערי משפחת
הערי לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת
האראלי אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים
אלף וחמש מאות בני יהודה ער
ואונן ויטלע ואונן בארץ כנען ויהיו בני יהודה
למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת
הפרצי לזרח משפחת הזרחי ויהיו בני פרץ לחצרן
משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי אלה
משפחת יהודה לפקדיהם שש ושבעים אלף
וחמש מאות בני ששכר

למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת
הפוני לישוב משפחת הישבי לשמרן משפחת
השמרני אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה
ושישים אלף ושלש מאות בני
זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון
משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאלי אלה
משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש
מאות בני יוסף למשפחתם מנשה
ואפרים בני מנשה למכיר משפחת המכירי
ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי
אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק
משפחת החלקי ואשריאל משפחת האשריאלי
ושכם משפחת השכמי ושמידע משפחת
השמידעי וחפר משפחת החפרי וצלפחד בן
חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד
מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה אלה משפחת
מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות
אלה בני אפרים למשפחתם
לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי
לתחן משפחת התחני ואלה בני שותלח לעדן
משפחת העדני אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם
שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף
למשפחתם בני בנימן
למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת
האשבלי לאחירם משפחת האחירמי
לשופפם משפחת השופפמי לחופם משפחת החופמי ויהיו
בנבלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן
משפחת הנעמי אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף ושש מאות

אלה בני דן למשפחתם לשוחם
משפחת השוחמי אלה משפחתן למשפחתם
כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים
אלף וארבע מאות בני אשר
למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי
משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי לבני
בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת
המלכיאלי ושם בת אשר שרח אלה משפחת
בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות בני נפתלי
למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני
משפחת הגוני ליצר משפחת היצרי לשלם
משפחת השלמי אלה משפחת נפתלי למשפחתם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות
אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף
שבע מאות ושלשים

ויקרא יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
ונקצרתם את קציר ארצה
והבאתם את העמר ראשית קצירכם
אל הכהן והניף את העמר לפני יהוה
לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן
ועשיתם ביום הניפכם את העמר
כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה
ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן
אשה ליהוה ריח ניחח ונסכו יין
רביעית ההין
ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד
עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן
אלהיכם חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם
וספרתם לכם ממחרת השבת
מיום הבאכם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימת תהיינה
עד ממחרת השבת השביעית
תספרו חמשים יום והקרבתם
מנחה חדשה ליהוה
ממושבתיכם תביאו לחם תנופה
שתים שני עשרנים סלת חמץ
תאפינה בכורים ליהוה
והקרבתם על הלחם שבעת כבשים
תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה
ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת
ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים
והניף הכהן אתם על לחם הבכורים
תנופה לפני יהוה על שני כבשים
קדש יהיו לכהן
ובעצם היום הזה יקרא לכם
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם
לדרתיכם
וכקצרכם את קציר ארצכם
לא תכלה פאת שדך בקצרך
ולקט קצירך לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם
אני יהוה אלהיכם
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל באמר
בחדש השביעי באחד לחדש
יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו
והקרבתם אשה ליהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר
אך בעשור לחדש השביעי הזה
יום הכפרים הוא
מקרא קדש יהיה לכם
ועניתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה ליהוה
וכל מלאכה לא תעשו
בעצם היום הזה
כי יום כפרים הוא
לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם
כי כל נפש אשר לא תעונה
בעצם היום הזה ונכרתה
מעמיה
וכל נפש אשר תעשה כל מלאכה
בעצם היום הזה והאבדתי
את נפשה מקרב עמה
כל מלאכה לא תעשו
חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם
שבת שבתון היא לכם
ועניתם את נפשתיכם
בתשעה לחדש בערב
מערב עד ערב
תשבתו שבתכם
ויום החמשה עשר יום לחדש השביעי הזה
חג הסכות שבעת ימים ליהוה
ביום הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו
שבעת ימים תחגו אשה ליהוה
ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם
והקרבתם אשה ליהוה
עצרת היא כל מלאכת עבדה לא תעשו
אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש להקריב אשה ליהוה
עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו
מלבד שבתות יהוה
ומלבד מתנתיכם
ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבתיכם
אשר תתנו ליהוה
אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ
תחגו את חג יהוה שבעת ימים
ביום הראשון שבתון
וביום השמיני שבתון
ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת תמרים
וענף עץ עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם
שבעת ימים
חגתם אתו חג ליהוה
חקת עולם לדרתיכם
בחדש השביעי תחגו אתו
בסכת תשבו שבעת ימים
כל האזרח בישראל ישבו בסכת
למען ידעו דרתיכם
כי בסכת הושבתי את בני ישראל
בהוציאי אתם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם
וידבר משה את מועדי יהוה
אל בני ישראל
ויקח את אהרן ואת בניו
ואת הבגדים ואת שמן המשחה
ואת פר החטאת ואת שני האילים
ואת סל המצות
ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד
ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
ותקהל העדה אל פתח אהל מועד
ויאמר משה אל העדה
זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר
קחו מאתכם תרומה ליהוה
כל נדיב לבו יביאה
את תרומת יהוה
זהב וכסף ונחשת
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילם מאדמים
וערת תחשים ועצי שטים
ושמן למאור
בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים
אבני שהם ואבני מלואים
לאפד ולחשן
וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו
את כל אשר צוה יהוה
את המשכן את אהלו ואת מכסהו
את קרסיו ואת קרשיו
את בריחו את עמדיו ואת אדניו
את הארון ואת בדיו
את הכפרת ואת פרכת הסך
את השלחן ואת בדיו
ואת כל כליו ואת לחם הפנים
ואת מנורת המאור ואת כליה
ואת נרתיה ואת שמן המאור
ואת מזבח הקטרת ואת בדיו
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך הפתח לפתח המשכן
את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו
את בדיו ואת כל כליו
את הכיור ואת כנו
את קלעי החצר ואת עמדיהם ואת אדניהם
ואת מסך שער החצר
את יתדת המשכן ואת יתדת החצר
ואת מיתרתם
את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו לכהן
ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה
ויבאו כל איש אשר נשאו לבו
וכל אשר נדבה רוחו אתו
הביאו את תרומת יהוה
למלאכת עבדת האהל ולכל עבדתו
ולבגדי הקדש
והאנשים על הנשים באו
כל נדיב לב
הביאו חח ונזם וטבעת וכומז
כל כלי זהב
וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה
ואיש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילם מאדמים
וערת תחשים
כל מרים תרומת כסף ונחשת
הביאו את תרומת יהוה
וכל איש אשר נמצא אתו עצי שטים
לכל מלאכת העבדה
וכל חכם לב בנשים טוו ידיהם
ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן
את תולעת השני ואת השש
וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה
בחכמה טוו את העזים
והנשאם הביאו
את אבני השהם ואבני המלואים
לאפד ולחשן
ואת הבשם ואת השמן
למאור ולשמן המשחה
ולקטרת הסמים
כל איש ואשה אשר נדב לבם
להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה
לעשות ביד משה
הביאו בני ישראל נדבה ליהוה
ויאמר משה אל בני ישראל
ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה
וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
בתבונה ובדעת ובכל מלאכה
ולחשב מחשבת לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת
ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת
ולהורת נתן הוא והאהליאב בן אחיסמך
למטה דן
מלא אתם חכמת לב
לעשות את כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
ובתולעת השני ובשש
ואורג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבות
ויעש בצלאל ואהליאב
וכל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה
לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה
ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב
ואל כל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה בלבו
כל אשר נשאו לבו אל הקרב אל המלאכה
לעשתה
ויקחו מלפני משה
את כל התרומה אשר הביאו
בני ישראל לכל מלאכת עבדת הקדש
לעשתה
והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר
ויבאו כל החכמים
העשים את כל מלאכת הקדש
איש איש ממלאכתו אשר הם עשים
ויאמרו אל משה לאמר
מרבים העם להביא
מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת
ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר
אל יעשה עוד איש ואשה מלאכה
לתרומת הקדש
ויכלא העם מהביא
ומלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשת
אתה ויותר
ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה
את המשכן עשר יריעת
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב עשה אתם
אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע באמות
מדה אחת ליריעות
חמש היריעות חברת אל אחת
וחמש היריעות חברת אל אחת
ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת
מקצה במחברת
כן עשה בשפת היריעה הקצנה
במחברת השנית
ללולאת תעשה חמשים לולאת
ללולאת תעשה חמשים לולאת
בקצה היריעה אשר במחברת השנית
מנגד הלולאת מקבלת אחת לאחת
ויעש חמשים קרסי זהב
ויחבר את היריעת אשה אל אחתה בקרסים
ויהי המשכן אחד
ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן
עשתי עשרה יריעת עשה אתם
אורך היריעה האחת שלשים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע באמות
מדה אחת לעשתי עשרה יריעת
ויחבר את חמש היריעת לבד
ואת שש היריעת לבד
ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה
האחת הקצנה במחברת
וחמשים לולאת עשה על שפת היריעה
אשר במחברת השנית
ויעש קרסי נחשת חמשים
לחבר את האהל להיות אחד
ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים
ומכסה עורת תחשים למעלה
ויעש את קרשי למשכן עצי שטים עמדים
עשר באמה אורך הקרש
ואמת וחצי האמה רחב הקרש האחד
שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת לאחת
כן עשה לכל קרשי המשכן
ויעש את הקרשים למשכן
עשרים קרש לפאת נגבה תימנה
וארבעים אדניהם כסף
שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו
ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו
ולפאת המשכן השנית לפאת צפון
עשרים קרש
וארבעים אדניהם כסף
שני אדנים תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת הקרש האחד
ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים
ושני קרשים עשה למקצעת המשכן
בירכתים
והיו תאמים מלמטה
ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת
כן עשה לשניהם לשני המקצעת היו
והיו שמנה קרשים
ואדניהם כסף שש עשרה אדנים
שנים אדנים תחת הקרש האחד
ויעש בריחם עצי שטים
חמשה לקרשי צלע האחת למשכן
וחמשה בריחם לקרשי צלע השנית למשכן
וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה
ויעש את הבריח התיכן
בוקע בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה
ואת הקרשים צפה זהב
ואת טבעתיהם עשה זהב
בתים לבריחם
וצפה את הבריחם זהב
ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
מעשה חשב עשה אתה
ויעש לה ארבעה עמדי שטים
ויצף אתם זהב
וקרסיהם זהב
ויצק להם ארבעה אדני כסף
ויעש פתח לאהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
מעשה רקם
וחמשה עמדיהם וקרסיהם
וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב
וחמשה אדניהם נחשת
ויעש את בצלאל את ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו
ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו
ויצף אתו זהב טהור
מבית ומחוץ צפהו
ויעש לו זר זהב סביב
ויצק לו ארבע טבעת זהב
על ארבע פעמתיו
ושתי טבעת על צלעו האחת
ושתי טבעת על צלעו השנית
ויעש בדי עצי שטים
ויצף אתם זהב
ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארון
לשאת את הארון
ויעש כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה
ואמה וחצי רחבה
ויעש שני כרבים זהב
מקשה עשה אתם
מקצות הכפרת
כרוב אחד מזה
וכרוב אחד מזה
מן הכפרת עשה את הכרבים
מקצותיו
ויהי הכרבים פרשי כנפים
סככים בכנפיהם על הכפרת
ופניהם איש אל אחיו
אל הכפרת יהיו פני הכרבים
ויעש את השלחן עצי שטים
אמתים ארכו
ואמה רחבו
ואמה וחצי קמתו
ויצף אתו זהב טהור
ויעש לו זר זהב סביב
ויעש לו מסגרת טפח סביב
ויעש זר זהב למסגרתו סביב
ויצק לו ארבע טבעת זהב
ויתן את הטבעת על ארבע הפאת
אשר לארבע רגליו
לעמת המסגרת היו הטבעת
בתים לבדים לשאת את השלחן
ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב
וישא בהם את השלחן
ויעש את כליו אשר עליו
ואת קעריתיו ואת כפתיו
ואת מנקיתיו ואת קשותיו
אשר יסך בהם
ויעש את המנורה זהב טהור
מקשה עשה את המנורה
ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה
ממנה היו
ששה קנים יצאים מצדיה
שלשה קני מנורה מצדה האחד
ושלשה קני מנורה מצדה השני
שלשה גבעים משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח
ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח
כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה
ובמנורה ארבעה גבעים משקדים
כפתריה ופרחיה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה
כמעשהם
כפתריהם וקניהם ממנה היו
כלה מקשה אחת זהב טהור
ויעש את נרתיה שבעה
ואת מלקחיה ואת מחתתיה זהב טהור
ככר זהב עשה אתה ואת כל כליה
ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים
אמה ארכו
ואמה רחבו
רבוע יהיה
ושתי אמות קמתו
ממנו היו קרנתיו
ויצף אתו זהב טהור
את גגו ואת קירתיו סביב
ואת קרנתיו
ויעש לו זר זהב סביב
ושתי טבעת זהב עשה לו
מתחת לזרו על שתי צלעתיו
על שתי צדיו תעשה
והיו בתים לבדים לשאת אתו בהם
ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב
ויתן את המזבח על הכלי
ויעש את שמן המשחת הקדש
ואת קטרת סמים טהור
מעשה רקח
ויעש את מזבח העלה עצי שטים
חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו
רבוע
ושלש אמות קמתו
ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו
מן המזבח היו קרנתיו
ויצף אתו נחשת
ויעש את כל כלי המזבח
את הסירת ואת היעים
ואת המזרקת
את המזלגת ואת המחתת
את כל כליו עשה נחשת
ויעש לו מכבר מעשה רשת
כעבה מלמטה למחצה
ויצק ארבע טבעת
על ארבע קצות המכבר נחשת
בתים לבדים
ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם נחשת
ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח
לשאת אתו בהם
נבוב לחת עשה אתו
כאשר הראה בהר כן עשו
ויעש את הכיור נחשת
ואת כנו נחשת
בראי הצבאת
אשר צבאו פתח אהל מועד
ויעש את החצר
לפאת נגבה תימנה
קלעי החצר שש משזר מאה באמה
עמדיהם עשרים
ואדניהם עשרים נחשת
וחשקי העמדים וחשקיהם כסף
ולפאת צפון מאה באמה
עמדיהם עשרים
ואדניהם עשרים נחשת
וחשקי העמדים וחשקיהם כסף
ולפאת ים קלעים חמשים אמה
עמדיהם עשרה
ואדניהם עשרה
ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה
וחמש עשרה אמה קלעים לכתף
עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה
ולכתף השנית
מזה ומזה לשער החצר
קלעים חמש עשרה אמה
עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה
וכל קלעי החצר סביב שש משזר
ואדני העמדים נחשת
וחשקי העמדים וחשקיהם כסף
וצפוי ראשיהם כסף
והם מחשקים כסף כל עמדי החצר
ומסך לשער החצר מעשה רקם
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
ועשרים אמה ארך
וקומה ברחב חמש אמות
לנגד קלעי החצר
ועמדיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה נחשת
וחשקיהם כסף
וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף
ויתדת המשכן ויתדת החצר סביב נחשת
אלה פקודי המשכן
משכן העדת אשר פקד על פי משה
פקודת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן
ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה
עשה את כל אשר צוה יהוה את משה
ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן
חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
ובתולעת השני ובשש
כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש
ויהי זהב התנופה תשע עשרה ככר
ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדש
כסף פקודי העדה מאת ככר
ואלף ושבע מאות ושבעים וחמשה שקל
במשקל הקדש
בקע לגלגלת מחצית השקל
במשקל הקדש
לכל העבר על הפקדים
מבן עשרים שנה ומעלה
לששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמשת מאות
וחמשים
ויהי מאת ככר הכסף
לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת
מאת אדנים למאת ככר
ככר לאדן
ואת האלף ושבע מאות ושבעים וחמשה
עשה וויים לעמדים
ונחשת התנופה שבעים ככר
ואלפים וארבע מאות שקל
ויעש בה את אדני פתח אהל מועד
ואת מזבח הנחשת
ואת מכבר הנחשת אשר לו
ואת כל כלי המזבח
ואת אדני החצר סביב
ואת אדני שער החצר
ואת כל יתדת המשכן
ואת כל יתדת החצר סביב
ומן התכלת והארגמן ותולעת השני
עשו בגדי שרד לשרת בקדש
ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן
כאשר צוה יהוה את משה
ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר
מעשה חשב
כתפת עשו לו חברת שתי קצותיו חבר
ושתי כתפתיו
ואבני שהם מסבות משבצת זהב
פתוחי פתוחי חתם
על שמות בני ישראל
ויתן אתם על כתפת האפד
אבני זכרון לבני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה
ויעש את החשן מעשה חשב
כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר
רבוע יהיו
כפול עשו את החשן
זרת ארכו
וזרת רחבו
כפול
ומלאו בו ארבעה טורי אבן
טור אדם פטדה וברקת
טור הראשון
טור השני נפך ספיר וישפה
טור השלישי לשם שבו ואחלמה
טור הרביעי תרשיש שהם ויספה
מסבת משבצת זהב
במלואתם
והאבנים על שמת בני ישראל
שנים עשר על שמתם
פתוחי חתם איש על שמו
לשנים עשר השבט
ויעשו על החשן שרשת גבלת מעשה עבת
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב
ויתן את שתי הטבעת על שתי קצות החשן
ויתנו את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת
על קצות החשן
ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת
ויתנם על כתפת האפד
אל מול פניו
ויעשו שתי טבעת זהב וישם על שתי קצות החשן
על שפתו אשר אל עבר האפד בית
ויעשו שתי טבעת זהב ויתן על שתי כתפת האפד
מלמטה מלפני פניו
אל מול מחברתו
מעל חשב האפד
ויחברו את החשן מטבעתיו
אל טבעת האפד בפתיל תכלת
להיות על חשב האפד
ולא יזח החשן מעל האפד
כאשר צוה יהוה את משה
ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת
ופי המעיל בתוכו כפי תחרא
שפה לפיו סביב לא יקרע
ועשו על שולי המעיל רמנים תכלת וארגמן
ותולעת שני משזר
ופעמני זהב ויתן את הפעמנים בתוך הרמנים
על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים
פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן
על שולי המעיל סביב לשרת
כאשר צוה יהוה את משה
ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו
ואת המצנפת שש
ואת פארי המגבעת שש
ואת מכנסי הבד שש משזר
ואבנט שש משזר ורקמה תכלת וארגמן
ותולעת שני
מעשה רקם
כאשר צוה יהוה את משה
ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור
ויכתבו עליו מכתב פתוחי חתם
קדש ליהוה
וישימו עליו פתיל תכלת
לתת על המצנפת מלמעלה
כאשר צוה יהוה את משה
ותכל כל עבדת משכן אהל מועד
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
כן עשו
ויבאו את המשכן אל משה
את האהל ואת כל כליו
קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו
ומכסה עורת האילם המאדמים
ומכסה עורת התחשים
ואת פרכת הסך
את הארון ואת בדיו
את הכפרת
את השלחן את כל כליו
ואת לחם הפנים
את המנורה הטהרה את נרתיה
נרות המערכת
ואת כל כליה
ואת שמן המאור
ואת מזבח הזהב
ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים
ואת מסך פתח האהל
את מזבח הנחשת
ואת מכבר הנחשת אשר לו
את בדיו ואת כל כליו
את הכיור ואת כנו
את קלעי החצר
את עמדיו ואת אדניו
ואת המסך לשער החצר
את מיתרתיו ואת יתדתיו
ואת כל כלי עבדת המשכן
לאהל מועד
את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו לכהן
ככל אשר צוה יהוה את משה
כן עשו בני ישראל את כל העבדה
וירא משה את כל המלאכה
והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו
ויאמר יהוה אל משה לאמר
ביום החדש הראשון באחד לחדש
תקים את משכן אהל מועד
ושמת את ארון העדת
וסכת על הארון את הפרכת
והבאת את השלחן וערכת את ערכתו
והבאת את המנורה והעלית את נרתיה
ונתת את מזבח הזהב לקטרת
לפני ארון העדת
ושמת את מסך הפתח למשכן
ונתת את מזבח העלה לפתח משכן אהל מועד
ונתת את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח
ונתת שמה מים
ורחצו משה ואהרן ובניו
ממנו את ידיהם ואת רגליהם
ברחצם אל אהל מועד
ובקרבתם אל המזבח ירחצו
כאשר צוה יהוה את משה
ויקם את החצר סביב
ויתן את מסך שער החצר
ויקח משה את שמן המשחה
ואת הקטרת הסמים
ואת כל כלי המשכן
ואת כל אשר בו
ויקדש אתו ואת כל כליו
ויקרב את עלה ואת כל כליו
ואת הכיור ואת כנו
ויקרב את בני אהרן
ורחץ משה אתם במים
וילבש אתו את הכתנת
ויעש עליו את המעיל
ויתן עליו את האפד
ויחגר אתו בחשב האפד
ויאפד לו בו
ואת בניו הקריב
וילבשם כתנת
ויאזר להם אבנטים
וחבש להם מגבעת
כאשר צוה יהוה את משה
ויעש כן
ויהי ביום החדש הראשון בשנה השנית
באחד לחדש הוקם המשכן
ויקם משה את המשכן
ויתן את אדניו
וישם את קרשיו
ויתן בריחיו
ויקם את עמדיו
ויפרש את האהל על המשכן
וישם את מכסה האהל עליו
מלמעלה
כאשר צוה יהוה את משה
ויקח ויתן את העדת אל הארון
וישם הבדים על הארון
ויתן הכפרת על הארון מלמעלה
ויבא את הארון אל המשכן
ויסך את פרכת המסך
ויסך על ארון העדת
כאשר צוה יהוה את משה
ויתן את השלחן באהל מועד
על ירכתי המשכן צפנה
מחוץ לפרכת
וערך עליו ערכה לחם
לפני יהוה
כאשר צוה יהוה את משה
וישם את המנורה באהל מועד
נכח השלחן
על ירכתי המשכן נגבה
ויעל הנרת לפני יהוה
כאשר צוה יהוה את משה
וישם את מזבח הזהב באהל מועד
לפני הפרכת
והקטיר עליו קטרת סמים
כאשר צוה יהוה את משה
וישם את מסך הפתח למשכן
ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד
ויעל עליו את העלה ואת המנחה
כאשר צוה יהוה את משה
ויתן את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח
ויתן שמה מים לרחץ
ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו
את ידיהם ואת רגליהם
בבאם אל אהל מועד
וכקרבתם אל המזבח ירחצו
כאשר צוה יהוה את משה
ויקם את החצר על המזבח סביב
ויתן את מסך שער החצר
ויכל משה את המלאכה
ויכס הענן את אהל מועד
וכבוד יהוה מלא את המשכן
ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד
כי שכן עליו הענן
וכבוד יהוה מלא את המשכן
ובהעלות הענן מעל המשכן
יסעו בני ישראל
בכל מסעיהם
ואם לא יעלה הענן
ולא יסעו עד יום העלתו
כי ענן יהוה על המשכן יומם
ואש תהיה לילה בו
לעיני כל בית ישראל
בכל מסעיהם
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
ונקצרתם את קצירה
והבאתם את עמר ראשית קצירכם
אל הכהן
והניף את העמר לפני יהוה
לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן
ועשיתם ביום הניפכם את העמר
כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה
ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן
אשה ליהוה ריח ניחח ונסכו יין
רביעית ההין
ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד
עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן
אלהיכם חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם
וספרתם לכם ממחרת השבת
מיום הבאכם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימת תהיינה
עד ממחרת השבת השביעית
תספרו חמשים יום והקרבתם
מנחה חדשה ליהוה
ממושבתיכם תביאו לחם תנופה
שתים שני עשרנים סלת חמץ
תאפינה בכורים ליהוה
והקרבתם על הלחם שבעת כבשים
תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה
ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת
ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים
והניף הכהן אתם על לחם הבכורים
תנופה לפני יהוה על שני כבשים
קדש יהיו לכהן
ובעצם היום הזה יקרא לכם
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם
לדרתיכם
וכקצרכם את קציר ארצכם
לא תכלה פאת שדך בקצרך
ולקט קצירך לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם
אני יהוה אלהיכם
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל באמר
בחדש השביעי באחד לחדש
יהיה לכם שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו
והקרבתם אשה ליהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר
אך בעשור לחדש השביעי הזה
יום הכפרים הוא
מקרא קדש יהיה לכם
ועניתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה ליהוה
וכל מלאכה לא תעשו
בעצם היום הזה
כי יום כפרים הוא
לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם
כי כל נפש אשר לא תעונה
בעצם היום הזה ונכרתה
מעמיה
וכל נפש אשר תעשה כל מלאכה
בעצם היום הזה והאבדתי
את נפשה מקרב עמה
כל מלאכה לא תעשו
חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם
שבת שבתון היא לכם
ועניתם את נפשתיכם
בתשעה לחדש בערב
מערב עד ערב
תשבתו שבתכם
ויום החמשה עשר יום לחדש השביעי הזה
חג הסכות שבעת ימים ליהוה
ביום הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו
שבעת ימים תחגו אשה ליהוה
ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם
והקרבתם אשה ליהוה
עצרת היא כל מלאכת עבדה לא תעשו
אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש להקריב אשה ליהוה
עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו
מלבד שבתות יהוה
ומלבד מתנתיכם
ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבתיכם
אשר תתנו ליהוה
אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ
תחגו את חג יהוה שבעת ימים
ביום הראשון שבתון
וביום השמיני שבתון
ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת תמרים
וענף עץ עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם
שבעת ימים
חגתם אתו חג ליהוה
חקת עולם לדרתיכם
בחדש השביעי תחגו אתו
בסכת תשבו שבעת ימים
כל האזרח בישראל ישבו בסכת
למען ידעו דרתיכם
כי בסכת הושבתי את בני ישראל
בהוציאי אתם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם
וידבר משה את מועדי יהוה
אל בני ישראל
ויקח את אהרן ואת בניו
ואת הבגדים ואת שמן המשחה
ואת פר החטאת ואת שני האילים
ואת סל המצות
ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד
ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
ותקהל העדה אל פתח אהל מועד
ויאמר משה אל העדה
זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר
קחו מאתכם תרומה ליהוה
כל נדיב לבו יביאה
את תרומת יהוה
זהב וכסף ונחשת
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילם מאדמים
וערת תחשים ועצי שטים
ושמן למאור
בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים
אבני שהם ואבני מלואים
לאפד ולחשן
וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו
את כל אשר צוה יהוה
את המשכן את אהלו ואת מכסהו
את קרסיו ואת קרשיו
את בריחו את עמדיו ואת אדניו
את הארון ואת בדיו
את הכפרת ואת פרכת הסך
את השלחן ואת בדיו
ואת כל כליו ואת לחם הפנים
ואת מנורת המאור ואת כליה
ואת נרתיה ואת שמן המאור
ואת מזבח הקטרת ואת בדיו
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך הפתח לפתח המשכן
את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו
את בדיו ואת כל כליו
את הכיור ואת כנו
את קלעי החצר ואת עמדיהם ואת אדניהם
ואת מסך שער החצר
את יתדת המשכן ואת יתדת החצר
ואת מיתרתם
את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי הקדש לאהרן הכהן
ואת בגדי בניו לכהן
ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה
ויבאו כל איש אשר נשאו לבו
וכל אשר נדבה רוחו אתו
הביאו את תרומת יהוה
למלאכת עבדת האהל ולכל עבדתו
ולבגדי הקדש
והאנשים על הנשים באו
כל נדיב לב
הביאו חח ונזם וטבעת וכומז
כל כלי זהב
וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה
ואיש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילם מאדמים
וערת תחשים
כל מרים תרומת כסף ונחשת
הביאו את תרומת יהוה
וכל איש אשר נמצא אתו עצי שטים
לכל מלאכת עבדת הקדש
וכל חכם לב בנשים טוו ידיהם
ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן
את תולעת השני ואת השש
וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה
בחכמה טוו את העזים
והנשאם הביאו
את אבני השהם ואבני המלואים
לאפד ולחשן
ואת הבשם ואת השמן
למאור ולשמן המשחה
ולקטרת הסמים
כל איש ואשה אשר נדב לבם
להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה
לעשות ביד משה
הביאו בני ישראל נדבה ליהוה
ויאמר משה אל בני ישראל
ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה
וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
בתבונה ובדעת ובכל מלאכה
ולחשב מחשבת לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת
ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת
ולהורת נתן הוא והאהליאב בן אחיסמך
למטה דן
מלא אתם חכמת לב
לעשות את כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
ובתולעת השני ובשש
ואורג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבות
ויעש בצלאל ואהליאב
וכל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה
לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה
ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב
ואל כל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה בלבו
כל אשר נשאו לבו אל הקרב אל המלאכה
לעשתה
ויקחו מלפני משה
את כל התרומה אשר הביאו
בני ישראל לכל מלאכת עבדת הקדש
לעשתה
והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר
ויבאו כל החכמים
העשים את כל מלאכת הקדש
איש איש ממלאכתו אשר הם עשים
ויאמרו אל משה לאמר
מרבים העם להביא
מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת
ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר
אל יעשה עוד איש ואשה מלאכה
לתרומת הקדש
ויכלא העם מהביא
ומלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשת
אתה ויותר
ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה
את המשכן עשר יריעת
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב עשה אתם
אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע באמות
מדה אחת ליריעות
חמש היריעות חברת אל אחת
וחמש היריעות חברת אל אחת
ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת
מקצה במחברת
כן עשה בשפת היריעה הקצנה
במחברת השנית
ללולאת תעשה חמשים לולאת
ללולאת תעשה חמשים לולאת
בקצה היריעה אשר במחברת השנית
מנגד הלולאת מקבלת אחת לאחת
ויעש חמשים קרסי זהב
ויחבר את היריעת אשה אל אחתה בקרסים
ויהי המשכן אחד
ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן
עשתי עשרה יריעת עשה אתם
אורך היריעה האחת שלשים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע באמות
מדה אחת לעשתי עשרה יריעת
ויחבר את חמש היריעת לבד
ואת ש

דברו ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון
ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל ויאמר משה אלהם
אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ
למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם
את ארץ הגלעד לאחזה ואם לא יעברו חלוצים אתכם
ונאחזו בתככם בארץ כנען ויענו בני גד ובני ראובן לאמר
אתאשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה נחנו נעבר חלוצים
לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן
ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן
יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך
הבשן הארץ לערי הארץ בגבלת ערי הארץ סביב ובנו בני גד
את דיבן ואת עטרת ואת ערער ואת עטרת שופן ואת יעזר
ויגבהה ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן
ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלה ואת קריתים ואת נבו
ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמות את
שמות הערים אשר בנו ויקח בני מכיר בן מנשה גלעדה
וילכדה ויורש את האמרי אשר בה ויתן משה את הגלעד
למכיר בן מנשה וישב בה ויאיר בן מנשה הלך וילכד
את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר ונבח הלך וילכד
את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים
לצבאתם ביד משה ואהרן ויכתב משה את מוצאיהם
למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם ויסעו
מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש
הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני
כל מצרים ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם
כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו בסכות ויסעו מסכות ויחנו באתם אשר
בקצה המדבר ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על
פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל ויסעו מפני החירת ויעברו
בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר
אתם ויחנו במרה ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם
שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם ויסעו
מאילם ויחנו על ים סוף ויסעו מים סוף ויחנו במדבר
סין ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה ויסעו מדפקה ויחנו
באלוש ויסעו מאלוש ויחנוברפידים ולא היה שם מים
לעם לשתות ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני ויסעו
ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה ויסעו מקברת התאוה
ויחנו בחצרות ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה ויסעו מרתמה
ויחנו במקהלת ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת ויסעו מתחת
ויחנו בתרח ויסעו מתרח ויחנו

במתקה ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה ויסעו מחשמנה
ויחנו במסרות ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן ויסעו
מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד ויסעו מחר הגדגד
ויחנו ביטבתה ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה
ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר ויסעו מעציון גבר
ויחנו במדבר צן הוא קדש ויסעו מקדש ויחנו
בהר ההר בקצה ארץ אדום ויעל אהרן הכהן אל
הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים
לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי
באחד לחדש ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה
במתו בהר ההר וישמע
הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא
בני ישראל ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה ויסעו
מצלמנה ויחנו בפונן ויסעו מפונן ויחנו באבת ויסעו
מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב ויסעו מעיים
ויחנו בדיבן גד ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה
ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני
נבו ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על
ירדן ירחו ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל
השטים בערבת מואב וידבר
יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים
את הירדן אל ארץ כנען והורשתם את כל ישבי
הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל
צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו
והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי
את הארץ לרשת אתה והתנחלתם את הארץ
בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט
תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל
לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו ואם לא תורישו
את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם
לשכים בעיניכם ולצננים בצדיכם וצררו אתכם
על הארץ אשר אתם ישבים בה והיה כאשר
דמיתי לעשות להם אעשה לכם
וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען
זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען
לגבלתיה והיה לכם פאת נגב ממדבר צין על
ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח
קדמה ונסב לכם הגבול מנגב למעלה
עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש
ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה ונסב הגבול
מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה
וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה
יהיה לכם גבול ים וזה יהיה לכם גבול

עפון מזה הים הגדול תתאו לכם ההר ההר
לבא חמת והיו תוצאת הגבול צדדה
והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון זה תאו
לכם לגבולכם קדמה מחצר עינן ושפמה וירד הגבול משפם
הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת
קדמה וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו הים המלח
זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב ויצו משה את
בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנחלו אתה בגורל
אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי
המטה כי לקח מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני
הגדי לבית אבתם וחצי המטה מנשה לקחו נחלתם שני
המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו
קדמה מזרחה
וידבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות האנשים
אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן
נון ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את
הארץ ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן
יפנה ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד למטה
בנימן אלידד בן כסלון ולמטה בני דן נשיא אחד יגלי
לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא אחד חניאל בן אפד ולמטה
בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן ולמטה בני זבולן
נשיא אליצפן בן פרנך ולמטה בני יששכר נשיא
פלטיאל בן עזן ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן
שלמי ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד
אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ
כנען
וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו
לאמר צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם
ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים
והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם
ולרכשם ולכל חיתם ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים
מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב ומדתם מחוץ
לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב
אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת
צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי
הערים ואת הערים אשר תתנו ללוים את ששׁ ערי
המקלט אשר תתנו להנס שמה הרצח ועליהם תתנו
ארבעים ושתים עיר כל הערים אשר תתנו ללוים
ארבעים ושמנה העיר אתהן ואת מגרשיהן והערים
אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת
המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן
מערי ללוים
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען
והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס

שמה רצח מכה נפש בשגגה והיו לכם הערים למקלט
מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט
והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם את
שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים
תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה לבני ישראל ולגר
ולתושב בתוכם תהיינה ששׁ הערים האלה למקלט
לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ואם בכלי ברזל הכהו
וימת רצח הוא מות יומת הרצח ואם באבן יד אשר
ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח או בכלי
עץ יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת
הרצח גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו
ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת או
באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל
הדם ימית את הרצח בפגעו בו אם בפתע בלא איבה
הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה או כאבן כל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא איוב
לו ולא מבקש רעתו ושפטו העדה בין המכה ובין גאל
הדם על המשפטים האלה והצילו העדה את הרצח
מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר
נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משחו אתו
בשמן הקדש ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר
מקלטו אשר ינוס שמה ומצא אתו גאל הדם מחוץ
לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
דם כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות
הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו והיו אלה לכם
לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם כל מכה
נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה
בנפש למות ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא
רשע למות כי מות יומת ולא תקחו כפר לנוס אל עיר
מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן ולא תחניפו
את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ
ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו
ולא תטמאו את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר
אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל

ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר
מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני
הנשאים ראשי אבות לבני ישראל ויאמרו אדני
צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל
ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתיו
והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה
נחלתן מנחלת אבתינו ונוסף על נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומנחל נחלתנו יגרע ואם יהיה היובל
לבני ישראל ונוסף נחלתן על נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן ויצו

משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן משה בני יוסף
דברים זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר
לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם
תהיינה לנשים ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל
מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל
וכל בת יורשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת
מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש
נחלת אבתיו ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי
איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל אשר צוה
יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד ותהיינה מחלה
תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן
לנשים ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי
נחלתן על מטה משפחת אביהן אלה המצות והמשפטים
אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל
בערבת מואב על ירדן יריחו

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר
הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן
וחצרת ודי זהב אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד
קדש ברנע וירי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש
באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה אתו אלהם אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי
אשר ישב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר ישב
בעשתרת באדרעי בעבר הירדן בארץ מואב הואיל
משה באר את התורה הזאת לאמר יהוה אלהינו דבר
אלינו בחרב לאמר רב לכם שבתכם בהר הזה פנו וסעו לכם
ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה
ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר
הגדל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו וירשו
את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם ואמר
אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם
יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי
השמים לרב יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם
אלף פעמים וברך אתכם כאשר דבר לכם איכה
אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם הבו לכם
אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם
בראשיכם ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת
לעשות ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים
וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי
מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם
ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין

אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין
גרו לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל
תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי
ושמעתיו ואראנו את אחיכם בעת ההוא את כל
הדברים אשר תעשון ונסע מחרב ונלך את
כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם
דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
ונבא עד קדש ברנע ואמר אלכם באתם עד
ההר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו ראה
נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש
באשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא
ואל תחת הקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה
אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו
אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת
הערים אשר נבא אליהן וישב בעיני הדבר
ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד
לשבט ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל
אשכל ויתגלו את ויקחו בידם מפרי הארץ
וירדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה
הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ולא אביתם
לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו
מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו
אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר
עם גדול ורם ממנו ערים גדלת ובצורת בשמים
וגם בני ענקים ראינו שם ואמר אלכם לא תערצון
ולא תיראון מהם יהוה אלהיכם ההלך לפניכם
הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם
במצרים לעיניכם ובמדבר אשר ראית אשר
נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את
בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד
המקום הזה ובדבר הזה אינכם מאמינם
ביהוה אלהיכם ההלך לפניכם בדרך לתור
לכם מקום לחנתכם באש לילה להראתכם
בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם וישמע יהוה
את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר אם
יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה
את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבתיכם
זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את
הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא
אחרי יהוה גם בי התאנף יהוה בגללכם
לאמר גם אתה לא תבא שמה יהושע בן נון
העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא
ינחלנה את ישראל וטפכם אשר אמרתם

השאיר לו שריד ונלכד את כל עריו בעת ההוא
לא היתה קריה אשר לא לקחנו מהם שישים
עוד מלחכל ארגב ממלכת עוג בשן כל אלה
ערים בצורת חומה גבהה דלתים ובריח לבד
מערי הפרזי הרבה מאד ונחרם אותם באשר
עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר מתם
הנשים והטף וכל הבהמה ושלל העריפ בזזונו
לנו ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד
הר חרמון צידנים יקראו לחרמון שרין
והאמרי יקראו לו שניר כל ערי המישור וכ
הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי
ממלכת עוג בבשן כי רק עוג מלך הבשן נשאר
מיתר הרפאים הנה ערש ערש ברזל הלוא
הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה
וארבע אמות רחבה באמת איש ואת הארץ
הזאת ירשנו בעת ההוא מערוער אשר על
נחל ארנן וחצי הר הגלעד וערי ונתתי
לראובני ולגדי ויתר הגלעד וכל הבשן
ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל
חבל הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ
רפאים יאיר בן מנשה לקח את כל חבל
ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא
אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום
הזה ולמכיר נתתי את הגלעד ולראובני ולגדי
נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל
וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון והערבה
והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים
המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה ואצו
אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם
נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים
תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל
רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה
רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם עד
אשר יניח יהוה לאחיכם כמכם וירשו גם הם
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם
בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר
נתתי לכם ואת יהושע צויתי בעת ההוא
לאמר עיניך הרואת את כל אשר עשה
יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן
יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה
עבר שמה לא תיראום כי יהוה אלהיכם
הוא הנלחם לכם ואתחנן
אל יהוה בעת ההוא לאמר אדני יהוה אתה
החלות להראות את עבדך את גדלך ואת

יד החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ
אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך אעברה
נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר
הירדן ההר הטוב הזה והלבנון ויתעבר יהוה
בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי
רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה
עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה
ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר
את הירדן הזה וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו
כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל
אותם את הארץ אשר תראה ונשב בגיא
מול בית פעור
ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען
תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם לא תספו על
הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו
ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם עיניכם הרואת את אשר
עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר
הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך
מקרבך ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים
כלכם היום ראה למדתי אתכם חקים
ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה
לרשתה ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם
ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את
כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון
הגוי הגדול הזה כי מי גוי גדול אשר לו אלהים
קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו
אליו ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים
צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן
לפניכם היום רק השמר לך ושמר נפשך
מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו
עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם
לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני
יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי
הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי
אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר
הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון
ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער
באש עד לב השמים חשך ענן וערפל
וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים
אתם שמעים ותמונה אינכם ראים
זולתי קול ויגד לכם את בריתו אשר צוה

אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני
לחות אבנים ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד
אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה ונשמרתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום
דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש פן תשחתון
ועשיתם לכם פסל תמונת כל פסל תבנית זכר
או נקבה תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית
כל צפור כנף אשר תעוף בשמים תבנית כל
רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת
לארץ ופן תשא עיניך השמימה וראית את
השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא
השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם
אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
תחת כל השמים ואתכם לקח יהוה ויוצא
אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם
נחלה כיום הזה ויהוה התאנף בי על דבריכם
וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל
הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן
ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה
הזאת השמרו לכם פן תשכחו את ברית
יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם
פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך כי יהוה
אלהיך אש אכלה הוא אל קנא

כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו העידתי
בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד
תאבדון מהר על הארץ אשר אתם עברים
את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים
עליה כי השמד תשמדון והפיץ יהוה אתכם
בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר
ינהג יהוה אתכם שמה ועבדתם שם אלהים
מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון
ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון ובקשתם
משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו
בכל לבבך ובכל נפשך בצרך לך ומצאוך כל
הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד
יהוה אלהיך ושמעת בקלו כי אל רחום יהוה
אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח
את ברית אבתיך אשר נשבע להם כי שאל
נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום
אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה

השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר
הגדול הזה או הנשמע כמהו השמע עם קול
אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת
אתה ויחי או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים
בכל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים
לעיניך אתה הראת לדעת כי יהוה הוא
האלהים אין עוד מלבדו מן השמים השמיעך
את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו
הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש ותחת
כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך
בפניו בכחו הגדל ממצרים להוריש גוים
גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך
את ארצם נחלה כיום הזה וידעת היום
והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד ושמרת
את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום
אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך
ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
לך כל הימים
אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
מזרחה שמש לנס שמה רוצח אשר ירצח
את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל
שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי
את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת
ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל
אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר
משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים בעבר
הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך
האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכו
משה ובני ישראל בצאתם ממצרים וירשו
את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש מערער
אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא
חרמון וכל הערבה עבר הירדן מזרחה וער
ים הערבה תחת אשדת הפסגה

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע
ישראל את החקים ואת המשפטים אשר
אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם
ושמרתם לעשתם יהוה אלהינו כרת עמנו
ברית בחרב לא את אבתינו כרת יהוה את
הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום

מלנו חיים פנים בפנים דבר יהוה עמכם
בהר מתוך האש אנכי עמד בין יהוה ובינכם
בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי
יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר
אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא
יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תעשה
לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת
לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי
אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות
על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו
לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר
ישא את שמו לשוא שמור
את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה
אלהיך ששת ימים תעבד ועשית כל
מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל
בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח
עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם
ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה
אלהיך לעשות את יום השבת
כבד את אביך ואת
אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען
יארכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תרצח
ולא תנאף
ולא תגנב
ולא תענה ברעך
עד שוא ולא תחמד
אשת רעך ולא תתאוה
בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו
וחמרו וכל אשר לרעך את
הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם
בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול
ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים
ויתנם אלי ויהי כשמעכם את הקול
מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון
אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם ותאמרו
הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת

ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה
ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים
אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו
כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר
מתוך האש כמנו ויחי קרב אתה ושמע את כל
אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אלינו את
כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו
וישמע יהוה את קול דבריכם בדבר כם אלי
ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם
הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו
יתן והי הלבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את
כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם
לעלם לך אמר להם שובו לכם לאהליכם
ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל
המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם
ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה
ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
אתכם לא תסרו ימין ושמאל בכל הדרך אשר
צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון
וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון
את המצוה החקים והמשפטים אשר צוה
יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה למען תירא
את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו
אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי
חייך ולמען יארכן ימיך ושמעת ישראל
ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון
מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ
זבת חלב ודבש
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת
בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך
והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלת וטבת
אשר לא בנית ובתים מלאים כל טוב אשר
לא מלאת וסדת חצובים אשר לא חצבת
כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת
השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים את יהוה אלהיך

תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע לא תלכון אחרי אלהים
אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם כי אל קנא
יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמיד
מעל פני האדמה לא תנסו את יהוה
אלהיכם כאשר נסיתם במסה שמור תשמרון את
מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך ועשית
הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת
את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך להדף
את כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה
כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת
והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם
ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויצאנו
יהוה ממצרים ביד חזקה ויתן יהוה אותת ומפתים
גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו
ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את
הארץ אשר נשבע לאבתינו ויצונו יהוה לעשות
את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב
לנו כל הימים להחיתנו כהיום הזה וצדקה תהיה לנו
כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה
אלהינו כאשר צונו
כי יביאך
יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני
והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים
ממך ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים
אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם לא תתחתן
בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך כי יסיר את
בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם
והשמידך מהר כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם
תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם
תשרפון באש כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך
בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה לא מרבכם מכל העמים חשק
יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים
כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר
נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך
מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים וידעת כי יהוה
אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור ומשלם לשנאיו
אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו
ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר
אנכי מצוך היום לעשותם
והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם
ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית
ואת החסד אשר נשבע לאבתיך ואהבך וברכך והרבך
וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך

שגר אלפיך ועשתרת צאנך עלה ארמה אשר
נשבע לאבתיך להתת לך כרוך תיחמסכל העמים
לא יחוס עינך ועבדה וכבחסתך והסיר יהוה
ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך ואכלת את
כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס
עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש
הוא לך
כי תאמר בלבבך
הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם לא
תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה
אלהיך לפרעה ולכל מצרים המסת הגדלת
אשר ראו עיניך והאתות והמפתים והיד החזקה
והזרוע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן
יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה
ירא מפניהם ונם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך
בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך לא
תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול
ונורא ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך
מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך
חית השדה ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם
מהומה גדלה עד השמדם ונתן מלכיהם בידך
והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב
איש בפניך עד השמדך אתם פסילי אלהיהם
תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך
הוא ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם
כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא

כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון
לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם
את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם וזכרת
את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה
ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך
לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם
לא ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא
ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא
על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא
פי יהוה יחיה האדם שמלתך לא בלתה מעליך
ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה וידעת עם
לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך
מיסרך ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו וליראה אתו כי יהוה אלהיך מביאך
אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת
יצאים בבקעה ובהר ארץ חטה ושערה וגפן
ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש ארץ

ובלתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם
על מזזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ
כי אם שמר תשמרון את כל
המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם
לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת
בכל דרכיו ולדבקה בו והוריש יהוה את כל
הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
ועצמים מכם כל המקום אשר תדרך כף
רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן
הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם
לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם
יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר
תדרכו בה כאשר דבר לכם
ראה אנכי נתן לפניכם היום
ברכה וקללה את הברכה אשר תשמעו אל
מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
היום והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה
אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם והיה כי
יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על
גרזים ואת הקללה על עיבל הלא המה
בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ
הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני
מרה כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
וירשתם אתה וישבתם בה ושמרתם לעשות
את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן
לפניכם היום אלה החקים והמשפטים אשר
תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה אבד תאבדון את כל המקמות
אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם
את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן ונתצתם את מזבחתם ושברתם
את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי
אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום
ההוא לא תעשון כן ליהוה אלהיכם כי אם אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם
לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת
שמה והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת
מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם

ובכרת בקרכם וצאנכם ואכלתם שם לפני יהוה
אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם
אשר ברכך יהוה אלהיך לא תעשון ככל אשר
אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו כי לא
באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר
יהוה אלהיך נתן לך ועברתם את הירדן וישבתם
בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח
לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח והיה
המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם
שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם
עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם
וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק
ונחלה אתכם השמר לך פן תעלה עלתיך בכל
מקום אשר תראה כי אם במקום אשר יבחר
יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם
תעשה כל אשר אנכי מצוך רק בכל אות נפשך
תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר
נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי
וכאיל רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו
כמים לא תאכל למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר
בעיני יהוה רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך
תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה
ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה
אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה
אלהיך והבשר תאכל שמר ושמעת את כל

הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך
ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך כי יכרית
יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה
לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם
והשמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם
מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני
לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה
אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת
בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם את כל הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם אותו תשמרו לעשות
לא תסף עליו ולא תגרע ממנו
כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך
אות או מופת והבא האות והמופת אשר דבר
אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ונעבדם לא תשמע אל דברי הנביא
ההוא או אל חלום החלום ההוא כי מנסה
יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים
את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם
אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת
מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו
ובו תדבקון והנביא ההוא או חלם החלום ההוא
יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא
אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים
להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת
בה ובערת הרע מקרבך
כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת
חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבותיך מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים
אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה
הארץ לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס
עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו כי הרג
תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל
העם באחרונה וסקלתו באבנים וימת כי בקש
להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים וכל ישראל ישמעו ויראון
ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך
כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות
הישר בעיני יהוה אלהיך
בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו
קרחה בין עיניכם למת כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם
סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה
לא תאכל כל תועבה
הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה
עזים איל וצבי ויחמור ואקוד וישפות ותאו וכל
בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי
פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו אך את
זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה
השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן
כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים
הם לכם ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא
גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו
את זה
תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת תאכלו וכל
אשר אין לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם
כל עוף טהור תאכלו
וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס
והעזניה והראה ואת איה והדיה למינה ואת
כל ערב למינו ואת בת היענה ואת התחמס
ואת השחף ואת נץ למינהו את הכוס ואת
הינשוף והתנשמת והקאת ואת הרחמה ואת
השלך והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת
והעטלף וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא
יאכלו כל עוף טהור תאכלו
לא תאכל כל
נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או
מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו
עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא
השדה שנה שנה ואכלת לפני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר
דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך

למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים וכי ירבה
ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך
יהוה אלהיך ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ונתתה הכסף
בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר
ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה
אלהיך ושמחת אתה וביתך והלוי אשר בשעריך
לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך
מקצה שלש שנים תוציא את כל
מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך ובא
הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה
מקץ שבע שנים תעשה שמטה
וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה
ברעהו לא ינש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה
ליהוה את הנכרי תנש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט
ידך אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה
רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום
כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים
רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא
ימשלו כי יהיה כך אביון מאחד
אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן
לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך
האביון כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו
דימחסרו אשר יחסר לו השמר לך פן יהיה דבר עם
לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה
ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך
אל יהוה והיה בך חטא נתון לו ולא ירע לבבך
בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשך ובכל משלח ידך כי לא יחדל אביון מקרב
הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך
לאחיך לעניך ולאבינך בארצך
כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה
ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי
מעמך וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם
הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר
ברכך יהוה אלהיך תתן לו וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את
הדבר הזה היום והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך
כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך ולקחת את המרצע
ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך

תעשה כן לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי
משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך
בכל אשר תעשה
כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש
ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור
צאנך לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
אשר יבחר יהוה אתה וביתך כי יהיה בו מום פסח או
עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך בשעריך
תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל רק את דמו
לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים
שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי
בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה
וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר
יהוה לשכן שמו שם לא תאכל עליו חמץ שבעת
ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ
מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל
ימיך ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא
ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר
לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש
מועד צאתך ממצרים ובשלת ואכלת במקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך
ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
אלהיך לא תעשה מלאכה שבעה
שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר
שבעה שבעות ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מספת
נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך ושמחת
לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם וזכרת
כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה

חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך
ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך שבעת ימים
תחגג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך
יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית
אך שמח שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג
השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם
איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך
שפטים ושטרים תתן לך
בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו
את העם משפט צדק לא תטה משפט לא תכיר פנים

ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי
צדיקם צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תטע
לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה
לך ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך
לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה
אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך
הוא כי ימצא בקרבך באחד שעריך
אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה
את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו וילך ויעבד
אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או ליר ח או
לכל צבא השמים אשר לא צויתי ונגד לך ושמעת
ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
הזאת בישראל והוצאת את האיש ההוא או את
האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל
שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים
ומתו על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת
לא יומת על פי עד אחד ביר העדים תהיה בו בראשנה
להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין
ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ובאת אל
הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם
ודרשת והגידו לך את דבר המשפט ועשית על פי
הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר
יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך על פי התורה
אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה
לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל והאיש
אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד
לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת
האיש ההוא ובערת הרע מישראל וכל העם ישמעו
ויראו ולא יזידון עוד כי תבא
אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה
וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים
אשר סביבתי שום תשים עליך מלך אשר יבחר
יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא
תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא רק
לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרים למען
למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב
בדרך הזה עוד ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף
וזהב לא ירבה לו מאד והיה כשבתו על כסא ממלכתו
וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני
הכהנים הלוים והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו
למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל

דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם
לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה
ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא
ובניו בקרב ישראל
לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה
עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון ונחלה
לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
דבר לו וזה יהיה משפט
הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור
אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה ראשית
דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן
לו כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד
לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים
וכי יבא הלוי מאחד שעריך
מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות
נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה ושרת בשם
יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני
יהוה חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות
כי אתה בא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת
הגוים ההם לא ימצא בך מעביר בנו ובתו
באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף
וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים
כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת
האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך תמים
תהיה עם יהוה אלהיך כי הגוים האלה אשר
אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים
ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך נביא
מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו
תשמעון ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך
בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול
יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה
עוד ולא אמות ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר
דברו נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך
ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר
אצונו והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי
אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו אך
הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר
לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים
אחרים ומת הנביא ההוא וכי תאמר בלבבך
איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה
אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה
הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו
יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו
כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים

האיש על דבר אשר עשה את אשתו ובעלת
חרעמקנך ואם בשדה
ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה
האיש ושכב עמה ומתו האיש אשר שכב עמה
לבדו ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטאת מות
כי באשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן
הדבר הזה כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה כי
ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשו
ושכב עמה ונמצאו ונתן האיש השכב עמה
לאביה נער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת
אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו
לא יקח איש את אשת אביו
ולא יגלה כנף אביו לא יבא
פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה
לא יבא ממזר בקהל יהוה
גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה
לא יבא עמוני ומואבי בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה
עד עולם על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם
ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר
עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים
לקללך ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי
אהבך יהוה אלהיך לא תדרש שלמם וטבתם
כל ימיך לעולם לא תתעב
ארמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית
בארצו בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא
להם בקהל יהוה כי תצא
מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע כי יהיה
בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה
ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה
והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא
אל תוך המחנה וביד תהיה לך על אזנך והיה
בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת וכסית את
צאתך כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך
להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש
ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך
לא תסגיר עבד אל אדניו
אשר יניצל אליך מעם אדניו עמך ישב בקרבך
במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא
תונו לא תהיה קדש משכבת
ישראל ולא יהיה קדש מכני ישראל לא תביא
אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר

כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם
לא תשיך לאחיך נשך כסף
נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך לנכרי תשיך
ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל
משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה כי תדר נדר ליהוה
אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה
אלהיך מעמך והיה בך חטא וכי תחדל לנדר
לא יהיה בך חטא מוצא שפתיך תשמר ועשית
כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת
בפיך כי תבא בכרם רעך
ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן
כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת
בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך
כי יקח איש אשה ובעלה והיה
אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר
וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו
ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר ושנאה
האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר
לקחה לו לאשה לא יוכל בעלה הראשון אשר
שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי
אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא
תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה כי יקח איש אשה חדשה
לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר לנקי
יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר
לקח לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל
כי ימצא איש נגב נפש מאחיו
מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא
ובערת הרע מקרבך
הנצר את לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו
אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתים תשמרו
לעשות זכור את אשר עשה יהוה אלהיך
למרים בדרך בצאתכם ממצרים
כי תשה ברעך משאת מאומה
לא תבא אל ביתו לעבט עבטו חוץ תעמד
והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את
העבוט החוצה ואם איש עני הוא לא תשכב
בעבטו השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש
ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני
יהוה אלהיך לא תלשן שכיר
עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך
בשעריך ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו
השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו

והלא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא
לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו
על אבות איש בחטאו יומתו לא תטה
משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה וזכרת כי עבד
היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך
לעשות את הדבר הזה כי תקצר
קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו
לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידיך כי תחבט זיתך
לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה כי תבצר
כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה
וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך
לעשות את הדבר הזה כי יהיה ריב
בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את
הצדיק והרשיעו את הרשע והיה אם בן הכות הרשע
והפילו השפט והכהו לפניו כרשעתו במספר ארבעים
יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה
אחיך לעיניך לא תחסם שור בדישו
כי
ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה
אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה
לו לאשה ויבמה והיה הבכור אשר תלד יקום על שם
אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל ואם לא יחפץ
האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל
הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל
לא אבה יבמי וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד
ואמר לא חפצתי לקחתה ונגשה יבמתו אליו לעיני
הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה
ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו
ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל
כי
יצאו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד
להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה
במבשיו וקצתה את כפה לא תחום עינך
לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדול וקטן
וקטנה לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה
אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה
לך למען יארכו ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים
אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה
עיף ויגע ולא ירא אלהים והיה בהניח יהוה אלהיך
לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים
לא תשכח
והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך

נחלה וירשתה וישבת בה ולקחת מראשית כל פרי
האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם
ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל
הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו ולקח הכהן
הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך וענית
ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה
וינר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב וירעו
אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה ונצעק
אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את
ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו ויוצאנו יהוה ממצרים ביד
חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים
ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
זבת חלב ודבש ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי
האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך
והשתחוית לפני יהוה אלהיך ושמחת בכל הטוב אשר
נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר
בקרבך כי תכלה לעשר את כל מעשר
תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי
לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו ואמרת
לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית ונם נתתיו ללוי
ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי
ממצותיך ולא שכחתי לא אכלתי באוני ממנו ולא בערתי
ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה
אלהי עשיתי ככל אשר צויתני השקיפה ממעון קדשך
מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה
אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב
ודבש היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות
את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם
בכל לבבך ובכל נפשך את יהוה האמרת היום להיות לך
לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו
ולשמע בקלו ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה
כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו ולתתך עליון על כל
הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם
קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר
ויצום משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל
המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום והיה ביום אשר
תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד וכתבת
עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר
תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת
חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך וזה
בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר
אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם בשיד

ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא
תניף עליהם ברזל אבנים שלמות תבנה את מזבח
יהוה אלהיך והעלית עליו עלת ליהוה אלהיך וזבחת
שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך וכתבת
על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב
וידבר משה והכהנים הלוים אל כל
ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית
לעם ליהוה אלהיך ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית
את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום
ויצו משה את העם ביום ההוא
לאמר אלה יעמדו לברך את העם על הרי גרזים
בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר
ויוסף ובנימן ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל
ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי וענו הלוים ואמרו
אל כל איש ישראל קול רם ארור
האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה
ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן
ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל
העם אמן ארור מסיג גבול רעהו
ואמר כל העם אמן ארור משנה עיור
בדרך ואמר כל העם אמן ארור
מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן
ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל
העם אמן ארור שכב עם כל בהמה
ואמר כל העם אמן ארור שכב עם
אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן
ארור שכב עם חתנתו ואמר כל
העם אמן ארור מכה רעהו בסתר
ואמר כל העם אמן ארור לקח שחד
להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן
ארור אשר לא יקים את דברי
התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן

והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתך
יהוה אלהיך עליון על כל גויי הארץ ובאו עליך כל
הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה
אלהיך ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה ברוך
פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך
ועשתרות צאנך ברוך טנאך ומשארתך ברוך אתה
בבאך וברוך אתה בצאתך יתן יהוה את איביך
הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך
ובשבעה דרכים ינוסו לפניך יצו יהוה אתך את
הברכה באסמיך ובכל משלח ידך וברכך בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך יקימך יהוה לו לעם קדוש

כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך
והלכת בדרכיו וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה
נקרא עליך ויראו ממך והותירך יהוה לטובה
בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך
יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים
לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה
ידך והלית גוים רבים ואתה לא תלוה ונתך
יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא
תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות ולא
תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה את כם
היום ימין ושמאול ללכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם
והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי
מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה
והשיגוך ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה
ארור טנאך ומשארתך ארור פרי בטנך ופרי
אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך ארור
אתה בבאך וארור אתה בצאתך ישלח
יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת
בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך
ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני
ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל
האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה יכה
יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר
ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך
והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ
אשר תחתיך ברזל יתן יהוה את מטר ארצך
אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך
יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא
אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה
לכל ממלכות הארץ והיתה נבלתך למאכל
לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד
יכה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב
ובחרס אשר לא תוכל להרפא יכה יהוה
בשגעון ובעורון ובתמהון לבב והיית ממשש
בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא
תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל
הימים ואין מושיע אשה תארש ואיש אחר
ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע
ולא תחללנו שור לך טבוח לעיניך ולא תאכל
ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך
נתנות לאיביך ואין לך מושיע עבדיך ובניך

נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם
כל היום ואין לאל ידך פרי ארמתך וכל יגיעך
יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ
כל הימים והיית משגע ממראה עיניך אשר
תראה יכה יהוה בשחין רע על הברכים ועל
השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד
קדקדך יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים
עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך
ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן והיית
לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר
ינהג יהוה שמה זרע רב תוציא השדה
ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה כרמים תטע
ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו
התלעת זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא
תסוך כי ישל זיתך בגוים ובנות תוליד ולא יהיו
לך כי ילכו בשבי כל עצך ופרי אדמתך ירש
הצלצל הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה
מעלה ואתה תרד מטה מטה הוא ילוך ואתה
לא תלוהו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב
ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך
עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך
לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך והיו בך לאות
ולמופת ובזרעך עד עולם תחת אשר לא
עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב
מרב כל ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה
בך ברעב ובצמא ובערם וכחסר כל ונתן על
ברזל על צוארך עד השמידו אתך ישא יהוה
עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה
הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו גוי עזפנים
אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן ואכל
פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר
לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך
ועשתרת צאנך עד האבידו אתך והצר לך
בכל שעריך עד רדת חמתיך הגבהת והבצרות
אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך
בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך
לך ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר
נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר
יציק לך איבך האיש הרך בך והעגום מאד
תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו
אשר יותיר מתת לאחד מהם מבשר בניו
אשר יאכל מכלי השאיר לו כי במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך בכל שעריך והרכה בך
והעגום אשר לא נסתה כף רגלה הצנע על
הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה

ובבנה ובבתה ובשליתה היוצאת מבין רגליה
ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר
במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך
אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה
הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את השם
הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך והפלא
יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלת
ונאמנות וחלים רעים ונאמנים והשיב
בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם
ודבקו בך כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב
בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד
השמדך ונשארתם במתי מעט תחת אשר
הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת
בקול יהוה אלהיך והיה כאשר שש יהוה
עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם
כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם
והשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר
אתה בא שמה לרשתה והפיצך יהוה בכל
העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת
שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך עץ ואבן ובגוים ההם לא תרגיע
ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם
רגז וכליון עינים ודאון נפש והיו חייך
תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא
תאמין בחייך בבקר תאמר מי יתן ערב
ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר
תפחד ומראה עינך אשר תראה והשיבך
יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי
לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם
לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קונה

אלה דברי הברית
צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל
בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם
בחרב
ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם
אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה
לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארצו המסות הגדלת אשר ראו עינין
האתת והמפתים הגדלים ההם ולא נתן
יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים
לשמע עד היום הזה ואולך אתכם ארבעים
שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם
ונעלך לא בלתה מעל רגלך להם לא אכלתם
ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני
יהוה אלהיכם ותבאו אל המקום הזה ויצא

סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ונכם ונקח את ארצם ונתנה לנחלה
לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי ושמרתם
את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען
תשכילו את כל אשר תעשון
אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל
טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב
עציך עד שאב מימיך לעברך בברית יהוה
אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום
למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך
לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב ולא אתכם לבדכם
אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת
כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום כי
אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים
ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם
ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן
כסף וזהב אשר עמהם פן יש בכם איש או
אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה
היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה
והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך
בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך
למען ספות הרוה את הצמאה לא יאבה יהוה
סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא
ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה
יהוה את שמו מתחת השמים והבדילו יהוה
לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית
הכתובה בספר התורה הזה ואמר הדור האחרון
בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר
יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ
ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה נפרית
ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח
ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה
אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו
ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ
הזאת מה חרי האף הגדול הזה ואמרו על אשר
עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת
עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים וילכו
ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר
לא ידעום ולא חלק להם ויחר אף יהוה באדמה
ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר
הזה ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה

ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה
הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד
עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת
והיה כי יבאו עליך כל הדברים
האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת
אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך
שמה ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל
אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל
נפשך ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב
וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך
שמה אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
יהוה אלהיך ומשם יקחך והביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך
והרבך מאבתיך ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת
לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך למען חייך ונתן יהוה אלהיך את כל
האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך
ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום והותירך יהוה
אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך
לטוב כאשר שש על אבתיך כי תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך כי המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא
לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה
לנו וישמענו אתה ונעשנה ולא מעבר לים הוא
לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשנה כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך
ובלבבך לעשתו ראה נתתי לפניך
היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע
אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו
וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה ואם יפנה לבבך ולא תשמע
ונדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם
הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכן
ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן
לבוא שמה לרשתה העידתי בכם היום את השמים
ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה
והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך
לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה
בו כי הוא חייך וארך ימיך לשבת על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק

וליעקב לתת להם
וילך משה וידבר את הדברים האלה
אל כל ישראל ויאמר אלהם בן מאה
ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד
לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר
את הירדן הזה יהוה אלהיך הוא עבר
לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה
מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר
לפניך כאשר דבר יהוה ועשה יהוה
להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי
האמרי ולארצם אשר השמיד אתם
ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל
המצוה אשר צויתי אתכם חזקו
ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם
כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא
ירפך ולא יעזבך ויקרא
משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל
ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את
העם הזה אל הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה
לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא
יעזבך לא תירא ולא תחת ויכתב
משה את התורה הזאת ויתנה אל
הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית
יהוה ואל כל זקני ישראל ויצו משה
אותם לאמר מקץ שבע שנים
במעד שנת השמטה בחג הסכות
בבוא כל ישראל לראות את פני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
תקרא את התורה הזאת נגד
כל ישראל באזניהם הקהל את
העם האנשים והנשים והטף וגרך
אשר בשעריך למען ישמעו ולמען
ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם
ושמרו לעשות את כל דברי
התורה הזאת ובניהם אשר לא
ידעו ישמעו ולמדו ליראה את
יהוה אלהיכם כל הימים אשר
אתם חיים על האדמה אשר
אתם עברים את הירדן שמה לרשתה

ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך
למות קרא את יהושע והתיצבו
באהל מועד ואצונו וילך משה

והושע ויתיצבו באהל מועד וידא יהוה
באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן
על פתח האהל ויאמר יהוה אל משה
הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה
וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר
הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר
את בריתי אשר כרתי אתו והרה
אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי
פני מהם והיה לאכל ומצאהו
רעות רבות וצרות ואמר ביום
ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי
מצאוני הרעות האלה ואנכי
הסתר אסתיר פני ביום ההוא על
כל הרעה אשר עשה כי פנה אל
אלהים אחרים ועתה כתבו לכם
את השירה הזאת ולמדה את בני
ישראל שימה בפיהם למען תהיה
לי השירה הזאת לעד בבני ישראל
כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי
לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע
ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום
ונאצוני והפר את בריתי והיה כי תמצאנה
אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה
הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי
זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא
עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ
אשר נשבעתי ויכתב משה את
השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את
בני ישראל ויצו את יהושע בן נון ויאמר
חזק ואמץ כי אתה תביא את בני
ישראל אל הארץ אשר נשבעתי
להם ואנכי אהיה עמך ויהי ככלות
משה לכתב את דברי התורה הזאת
על ספר עד תמם ויצו משה את
הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר
לקח את ספר התורה הזה ושמתם
אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם
והיה שם בך לעד כי אנכי ידעתי
את מריך ואת ערפך הקשה הן
בעודני חי עמכם היום ממרים
הייתם עם יהוה ואף כי אחרי
מותי הקהילו אלי את כל זקני
שבטיכם ושטריכם
ואדברה באזניהם
את הדברים האלה

ואעידה בכם את־השמים ואת־הארץ כי־ידעתי
אחרי־מותי כי־השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
באחרית הימים כי־תעשו את־הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם וידבר משה באזני כל
קהל ישראל את־דברי השירה הזאת עד תמם

האזינו השמים ואדברה
ותשמע הארץ אמרי־פי
יערף כמטר לקחי
כשעירים עלי־דשא
כי־שם יהוה אקרא
הבו־גדל לאלהינו
הצור תמים פעלו
אל אמונה ואין עול
שחת לו לא בניו מומם
הליהוה תגמלו זאת
הלוא הוא אביך קנך
זכר ימות עולם
שאל אביך ויגדך
זקניך ויאמרו לך
בהנחל עליון גוים
בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים
כי חלק יהוה עמו
יעקב חבל נחלתו
ימצאהו בארץ מדבר
יסובבנהו יבוננהו
כאישון עירו יקננו
יערנהו אישון עיניו
על־גוזל ירחף
ישא־אברתו
יקחהו יהוה בדד ינחנו
ואין עמו אל־נכר
ירכבהו על־במותי־ארץ
וינקהו דבש מסלע
וחמאת בקר וחלב צאן
עם־חלב כרים ואילים
בני־בשן ועתודים
ועם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר
וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית
ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו
קנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו
יזבחו לשדים לא אלוה
אלהים לא ידעום
חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם
צור ילדך תשי
וישכח אל מחוללך
ויראו יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו
ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם
כי־דור תהפכות המה
בנים לא־אמן בם
הם קנאוני בלא־אל
כעסוני בהבליהם
ואני אקניאם בלא־עם
בגוי נבל אכעיסם
כי־אש קדחה באפי
ותיקד עד־שאול תחתית
ותאכל ארץ ויבולה
ותלהט מוסדי הרים
אספה עלימו רעות
חצי אכלה בם

ואל־מרי
עם חמת זחלי עפר
ומחרבים אשמה
יונק עם איש שיבה
אשביתה מאנוש זכרם
פן־נכרו צרימו
ולא יהוה פעל כל זאת
ואין בהם תבונה
לבינו לאחריתם
ושנים ינסו רבבה
ויהוה הסגירם
ואיבינו פלילים
ומשרמת עמרה
אשכלת מרורת למו
וראש פתנים אכזר
חמתם באוצרתי
לעת תמוט רגלם
ואשפתנים עתידת למו
ועל עבדיו יתנחם
ואפס עצור ועזוב
צור חסיו
ישתו יין נסיכם
יהיו עליכם סתרה
ואין אלהים עמדי
מחצתי ואני ארפא
כי אשא אל שמים ידי
ואמרתי חי אני לעלם
אם שנותי ברק חרבי
ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי
ולמשנאי אשלם
אשכיר חצי מדם
וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה
מראש פרעות אויב
הרנינו גוים עמו
כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו
וכפר אדמתו עמו

ויבא משה וידבר את־כל־דברי השירה הזאת באזני העם
הוא והושע בן־נון ויכל משה לדבר את־כל־הדברים האלה אל
כל־ישראל ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל־הדברים אשר
אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את־בניכם לשמר לעשות את
כל־דברי התורה הזאת כי לא דבר־ריק הוא מכם כי־הוא חייכם
ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את
הירדן שמה לרשתה
וידבר יהוה אל־משה בעצם היום הזה לאמר עלה אל־הר
העברים הזה הר־נבו אשר בארץ מואב אשר על־פני ירחו
וראה את־ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה ומת
בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל־עמיך כאשר מת
אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל־עמיו על אשר מעלתם בי

בתוך בני ישראל במי מריבת קדש
מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי
בתוך בני ישראל כי מנגד תראה את־
הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר
אני נתן לבני ישראל

וזאת הברכה אשר ברך משה איש
האלהים את־בני ישראל לפני מותו
ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר
למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת
קדש מימינו אשדת למו אף חבב עמים
כל־קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא
מדבר תורה צוה לנו משה מורשה
קהלת יעקב ויהי בישרון מלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי ישראל יחי ראובן
ואל ימת ויהי מתיו מספר
וזאת ליהודה ויאמר
שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו
ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה

וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך
אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה
האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת־
אחיו לא הכיר ואת־בנו לא ידע כי שמרו
אמרתך ובריתך ינצרו יורו משפטיך
ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה
באפך וכליל על מזבחך ברך יהוה חילו
ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו
ומשנאיו מן יקומון
לבנימן
אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף
עליו כל היום ובין כתפיו שכן
וליוסף אמר מברכת
יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום
רבצת תחת וממגד תבואת שמש וממגד
גרש ירחים ומראש הרי קדם וממגד
גבעות עולם וממגד ארץ ומלאה ורצון
שכני סנה תבוא ארתה לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו בכור שורו הדר לו וקרני ראם
קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם
רבבות אפרים והם אלפי מנשה
ולזבולן אמר שמח זבולן
בצאתך ויששכר באהליך עמים הר
יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים
ינקו ושפני טמוני חול
ולגד
אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף

זרוע אף קדקד וירא ראשית לו כי
שם חלקת מחקק ספון ויתאראשי עם
צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל
ולדן אמר דן גור אריה
יזנק מן הבשן ולנפתלי אמר נפתלי שבע
רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה
ולאשר אמר ברוך
מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן
רגלו ברזל ונחשת מנעלך וכימיך ודבאך
אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך
ובגאותו שחקים מענה אלהי קדם ומתחת
זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר
השמד וישכן ישראל בטח בדד עין
יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו
יערפו טל אשריך ישראל מי כמוך עם
נושע ביהוה מגן עזרך ואשר חרב
גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על
במותימו תדרך ויעל
משה מערבת מואב אל הר נבו ראש
הפסגה אשר על־פני ירחו ויראהו יהוה
את־כל הארץ את הגלעד עד דן ואת
כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה
ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון
ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר
התמרים עד צער ויאמר יהוה אליו
זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה
הראיתיך בעינך ושמה לא תעבר ויבת
שם משה עבד יהוה בארץ מואב על־פי
יהוה ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול
בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד
היום הזה ומשה בן מאה ועשרים שנה
במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה ויבכו
בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים
יום ויתמו ימי בכי אבל משה ויהושע
בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את
ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו
כאשר צוה יהוה את משה ולא קם נביא
עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה
פנים אל פנים לכל האתות והמופתים
אשר שלחו יהוה לעשות בארץ
מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל
ארצו ולכל היד החזקה ולכל
המורא הגדול אשר עשה משה
לעיני כל ישראל